

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของ บริษัทญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชันไฮเวย์ จำกัด
ชื่อและนามสกุล	นายพิชิต สังข์สัจจะธรรม
แขนงวิชา	บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. กิ่งพร ทองใบ

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ ได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ^{ฉบับนี้}แล้ว

พ.ศ. ๒๕๕๘ ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. กิ่งพร ทองใบ)

๑๗๙/๔๗๙ กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ราณี อิสิษัยกุล)

คณะกรรมการบันทึกศึกษา ประจำสาขาวิชาการจัดการ อนุมัติให้รับการศึกษา^{ค้นคว้าอิสระฉบับนี้} เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบันทึก
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

(รองศาสตราจารย์ ดร. รังสรรค์ ประเสริฐศรี)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาการจัดการ
วันที่ ๔ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

**ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของ
บริษัทญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด**

**ผู้ศึกษา นายพิชิต สังข์สัจธรรม ปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. กิ่งพร ทองใบ ปีการศึกษา 2550**

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของ พนักงานต่อที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากรของ บริษัท ญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลมีผลต่อการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากร บริษัท ญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด 3) เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากร บริษัท ญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากร คือ พนักงานรวม 585 คน การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบแบบที่ แบบเอฟ และการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่แบบเชฟฟี

ผลการศึกษาพบว่า 1) ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของบริษัท ญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นปานกลาง 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ และอาชญากรรมแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของบริษัท ญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด แตกต่างกันในด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และหน่วยงานต้นสังกัดมี ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากรของบริษัท ญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด ไม่แตกต่างกัน และ บุคลากรของบริษัท ญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัดควรมีการพัฒนา สมรรถภาพเพื่อช่วยยกระดับสมรรถภาพบุคลากร 3) บุคลากรของบริษัท ญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัดควรรับการพัฒนาปรับปรุงในด้านค่าตอบแทน ความก้าวหน้าในอาชีพ และ การ ประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อช่วยยกระดับสมรรถภาพบุคลากร

คำสำคัญ การพัฒนาสมรรถภาพ บุคลากร บริษัท ญี่ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาต้องขอรับของขวัญ
รองศาสตราจารย์ดร. กิ่งพร ทองใบ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งกรุณางดเวลาให้ความช่วยเหลือ และ
คำแนะนำ ในการศึกษารังนี้สำเร็จลงด้วยความสมบูรณ์ และอาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชทุกท่าน ที่กรุณาให้การอบรม และถ่ายทอดความรู้ให้มี
ความสามารถในการจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ คุณชวัลวิทย์ อิทธิธนกัญจน์ ผู้จัดการศูนย์บริการระยอง คุณกิตติ คำ^{รัตน์} ผู้จัดการศูนย์บริการ โครงการ คุณพนิดา ศรีโพธิ์ทอง ฝ่ายทรัพยากรัฐมนตรี และเพื่อนพักงาน
บริษัทฯ ในเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไอกิจ จำกัด ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการศึกษารังนี้

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ บิดา นารดา ที่ให้การสนับสนุนในการศึกษาและเป็นกำลังใจ
อย่างดีตลอดมา พร้อมกันนี้ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระ^{ฉบับนี้}เสร็จสมบูรณ์ ประโยชน์และความสำเร็จที่เกิดจากการศึกษานี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณประโยชน์
ให้แก่ทุกท่านที่กล่าวมา

พิชิต สังข์สัจธรรม

มีนาคม 2551

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
กิตติกรรมประกาศ	๑
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๘
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การศึกษา	๒
กรอบแนวคิดการศึกษา	๒
สมมติฐานการศึกษา	๓
ขอบเขตการศึกษา	๓
นิยามศัพท์เฉพาะ	๓
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
บทที่ ๒ วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๕
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องความคิดเห็น	๕
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร	๘
การพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของบริษัท ญี่ปุ่นเต็ด อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด	๒๘
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๓๐
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการศึกษา	๓๓
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๓๓
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	๓๓
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๓๔
การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๔
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๖
ตอนที่ ๑ ผลการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	๓๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร	39
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรตาม ลักษณะส่วนบุคคล	45
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	60
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อกิจประยุกต์ และข้อเสนอแนะ	62
สรุปการศึกษา	62
อกิจประยุกต์	64
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	70
ก รายนามผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	71
ข แบบสอบถาม	73
ประวัติศึกษา	78

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล	37
ตารางที่ 4.2 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคล โดยรวม	40
ตารางที่ 4.3 แสดงระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านการสร้างและคัดเลือก	40
ตารางที่ 4.4 แสดงระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านการฝึกอบรม	41
ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ	42
ตารางที่ 4.6 แสดงระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน	43
ตารางที่ 4.7 แสดงระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านค่าตอบแทน	44
ตารางที่ 4.8 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลของ ของบริษัท ญี่ปุ่นเต็ค อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด จำแนกตามเพศ	45
ตารางที่ 4.9 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลของ บริษัทญี่ปุ่นเต็ค อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด จำแนกตามอายุ	46
ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์แหล่งความแปรปรวนความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพ บุคคล จำกัดตามอายุ	47
ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบอายุรายคู่ ด้านการสร้างและคัดเลือก	48
ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบอายุรายคู่ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน	48
ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์แหล่งความแปรปรวนความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพ บุคคล จำกัดตามระดับการศึกษา	49
ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับการศึกษารายคู่ ด้านการฝึกอบรม	50
ตารางที่ 4.15 แสดงผลการวิเคราะห์แหล่งความแปรปรวนความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพ บุคคล จำกัดตามระดับตำแหน่ง	51
ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับตำแหน่งรายคู่ ด้านการฝึกอบรม	52
ตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์แหล่งความแปรปรวนความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพ บุคคล จำกัดตามอายุงาน	53
ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบอายุงานรายคู่ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน	54
ตารางที่ 4.19 แสดงผลการวิเคราะห์แหล่งความแปรปรวนความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพ บุคคล จำกัดตามหน่วยงานสังกัด	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยงานต้นสังกัดรายคู่ ด้านการสรรหาและคัดเดือก	56
ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยงานต้นสังกัดรายคู่ ด้านการฝึกอบรม	57
ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยงานต้นสังกัดรายคู่ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ	58
ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยงานต้นสังกัดรายคู่ ด้านค่าตอบแทน	59
ตารางที่ 4.24 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	60

บุญ

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการศึกษา	หน้า 2
---	--------

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญเป็นอย่างมากในยุคการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล พร้อมกับการแข่งขันทางธุรกิจที่สูงขึ้น ดังนั้นองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน จึงต้องมีการปรับตัวเพื่อเพิ่มสมรรถภาพของบุคลากร และขีดความสามารถในการบริหาร จัดการให้เกิดความสามารถที่พร้อมในการแข่งขันอย่างรอบด้านมากขึ้น เพื่อให้องค์กรสามารถปรับตัวกับความไม่แน่นอนของสภาวะแวดล้อมต่างๆ ที่เกินคาดการณ์ได้ และก่อให้ได้ความได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุดเพื่อให้องค์กรสามารถแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน จึงทำให้สมรรถภาพของบุคลากรมีความจำเป็นต่อการพัฒนาซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล

ซึ่งบริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไซเรน จำกัด หรือ ยูไอเอช ทำธุรกิจให้บริการเช่าห้องชุดสัญญาณความเร็วสูงผ่านเครือข่ายใยแก้วนำแสงทั่วประเทศ ซึ่งทำการรับส่งข้อมูลทั้งในรูปแบบข้อมูลทั่วไปและแบบมัดติดมีเดีย ให้แก่ทั้งภาครัฐบาล และเอกชนที่ต้องการเชื่อมต่อการส่งข้อมูลระหว่างสาขา หรือหน่วยงานที่ตั้งอยู่คนละพื้นที่ทั้งในเขตกรุงเทพฯ ปริมณฑล และต่างจังหวัด เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารข้อมูลขององค์กรทั้งในแง่ความเร็ว และความน่าเชื่อถือของข้อมูลในการรับส่งซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการดำเนินงาน ได้มีการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรในหลายด้านที่มีส่วนสำคัญ เริ่มตั้งแต่ การคัดเลือกพนักงานเข้ามาทำงาน ให้ตรงกับตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ ได้มีการออกแบบงานแต่ละส่วนไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับการหน้าที่รับผิดชอบ มีการฝึกอบรมพัฒนาด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การจัดให้มีการประเมินผลแต่ละระดับตำแหน่งงาน ทั้งในด้าน KPI และ Competency ค่าตอบแทน ทางตรง และทางอ้อม เพื่อให้พนักงานได้มีสมรรถภาพการทำงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อให้บรรลุสำเร็จตามเป้าหมาย เพื่อให้บริการเป็นที่พอใจ สามารถตอบสนองกับความต้องการของลูกค้าในการรักษาและขยายฐานของลูกค้า เพื่อให้องค์กรลุต่อเป้าหมาย สามารถแข่งขันกับองค์กรอื่นได้ในบริการรูปแบบเดียวกันได้ ดังนั้นข้าพเจ้าฐานะเป็นพนักงานจึงมีความสนใจเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนา

สมรรถภาพของบุคลากรของ บริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด เพื่อเป็นแนวทางเสนอแนะ กับผู้บริหาร

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

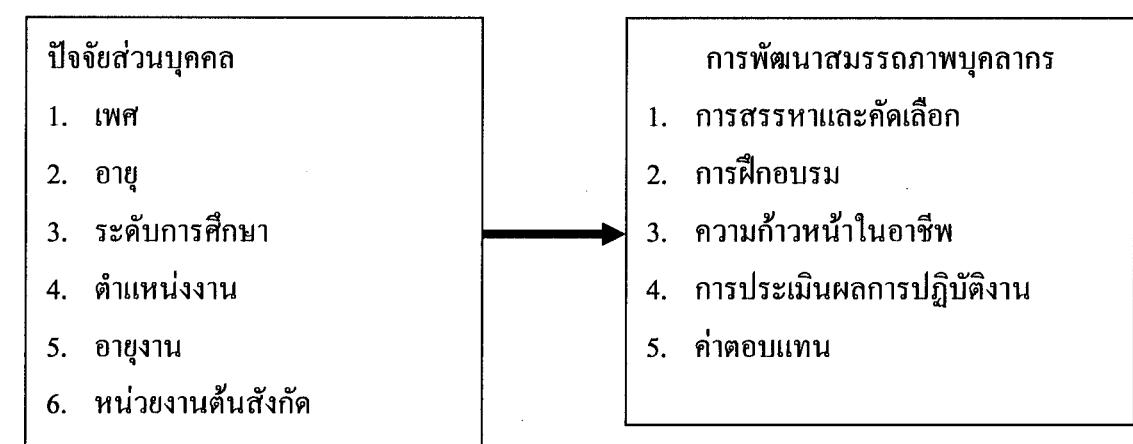
2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของพนักงานต่อที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากรของ บริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคลมีผลต่อการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากร บริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด

2.3 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากร บริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษาระดับความคิดเห็นของพนักงานต่อที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากร ให้รวมแนวคิดและทฤษฎี โดยเดือกด้วยตัวเปลี่ยนไปได้และเหมาะสมเป็นกรอบแนวความคิดของการศึกษาค้นคว้าอิสระ ได้ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการศึกษา

4. สมมติฐานการศึกษา

- 4.1 ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรอยู่ในระดับต่ำ**
- 4.2 ลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรแตกต่างกัน**

5. ขอบเขตของการศึกษา

5.1 ด้านเนื้อหา การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน อาชญาณ และ หน่วยงานต้นสังกัด ตัวแปรตาม ได้แก่ การสรรหาระและคัดเลือก การฝึกอบรม ความก้าวหน้าในอาชีพ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และ ค่าตอบแทน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากร บริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเทค จำกัด

5.2 ด้านประชากร ที่ใช้ในการศึกษาเป็นพนักงานของบริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเทค จำกัด จำนวนทั้งหมด 237 คน

5.3 ระยะเวลาที่ศึกษาช่วง มกราคม 2551 - มีนาคม พ.ศ. 2551

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การพัฒนาสมรรถภาพ หมายถึง เป็นการสร้างให้บุคลากรมีประสิทธิภาพการทำงานเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาบุคลากรที่ประกอบด้วย

1) การสรรหาระและคัดเลือกพนักงาน หมายถึง เป็นกระบวนการจูงใจให้บุคลากรมาสมัครงาน ตรงตามคุณสมบัติ ใกล้เคียงกับการวิเคราะห์งาน ไว้แล้ว และการกลั่นกรอง เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมบรรจุเข้าทำงานตามตำแหน่ง

2) การฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการที่มุ่งให้บุคคลได้เพิ่มความรู้ ทักษะ และทัศนคติ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

3) ความก้าวหน้าในอาชีพ หมายถึง การขัดสายความก้าวหน้าเพื่อให้โอกาสบุคคลเกิดความก้าวหน้าในตำแหน่งงานสูงขึ้น จะเป็นแรงจูงใจให้บุคลากรมีความคิดที่จะพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพอันเป็นประโยชน์ต่องค์กร

4) การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง เป็นระบบในการวัดประเมินผลการปฏิบัติงาน ในช่วงเวลาที่กำหนดตามเป้าหมาย เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนา เลื่อนขั้น และพิจารณาค่าตอบแทน

5) ค่าตอบแทน หมายถึง ทุกรูปแบบการจ่ายให้กับพนักงานที่เป็นตัวเงิน หรือทางตรง กับสวัสดิการต่าง ๆ หรือทางอ้อม เพื่อเป็นการชูงใจ กระตุ้นในการทำงาน เพื่อสำเร็จตามเป้าหมาย

6.2 บุคลากร หมายถึง พนักงานตั้งแต่ระดับพนักงานจนถึงระดับผู้จัดการที่ทำงานในบริษัท ยังไม่ได้อินฟอร์เมชัน ไฮเวล์ จำกัด

6.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลที่ศึกษาในลักษณะส่วนบุคคลมี 6 ด้านดังนี้

6.3.1 เพศ

6.3.2 อายุ

6.3.3 ระดับการศึกษา

6.3.4 ระดับตำแหน่ง

6.3.5 อายุงาน

6.3.6 หน่วยงานต้นสังกัด

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ได้ข้อมูลความคิดเห็นของพนักงานในเรื่องการพัฒนาสมรรถภาพการทำงานของบุคลากร

7.2 ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นการพัฒนาของบุคลากร

7.3 เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารในการปรับปรุงเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาสมรรถภาพให้เพิ่มมากขึ้น

7.4 เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในหัวข้อการศึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากร หรือการวิจัยขยายผลต่อไป

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของบริษัท ญี่ปุ่นเต็ค อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด ผู้ศึกษาได้ทำการทบทวนวรรณกรรมเพื่อสร้างกรอบแนวคิดการศึกษา ในประเด็นต่อไปนี้

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น
2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร
  - 2.1. ความหมายสมรรถภาพ
  - 2.2. ความหมายการพัฒนาสมรรถภาพ
  - 2.3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสมรรถภาพ
  - 2.4. กระบวนการพัฒนาสมรรถภาพ
3. การพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของบริษัท ญี่ปุ่นเต็ค อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น

1.1 ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตสถาน (2524 : 246-247) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ข้อพิจารณาเห็นว่าเป็นจริงจากการใช้ปัญญา ความคิด ประกอบ แม้ว่าจะไม่มีหลักฐานพิสูจน์ยืนยันได้ และทศนะหรือประมาณการเกี่ยวกับปัญหาหรือ ประเด็นใดประเด็นหนึ่ง

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน (2542 : 231) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ข้อวินิจฉัย ความเชื่อที่แสดงออกตามที่รู้หรือคิด

Maier (1995 : 52) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออก ของทศนคติส่วนหนึ่ง และเป็นการแปลความหมายของข้อเท็จจริงอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งขึ้นอยู่กับอิทธิพล ปัจจัยแวดล้อมและทศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้น

องค์ โตโพธ์ไทย (อ้างถึงใน สุรีย์ คงบูชาเกียรติ 2550 : 7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก และความเชื่อ ซึ่งอาจจะเป็นการพูดหรือการ

เจียนก์ได้ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม เป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น

ปีบัตร แก่นจันทร์ (อ้างถึงใน สุรีย์ คงบูชาเกียรติ 2550 : 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกซึ่งความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความเชื่อ ทัศนคติ เจตคติ หรือความเชื่อ ความคิดเห็นอาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งนั้นก็ได้ อาจถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง และอาจเปลี่ยนไปได้ตามกาลเวลา

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ทัศนะ ความรู้สึกนึกคิด และการลงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามประสบการณ์และความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น และตามความคิดเห็นของกลุ่ม รวมถึงการรับรู้จากสื่อต่างๆ ด้วย

1.2 ประเภทของความคิดเห็น

Remmers and Rumme (อ้างถึงใน สุรีย์ คงบูชาเกียรติ 2550 : 8) ได้ก่อร่างไว้ว่า ความคิดเห็นมี 2 ประเภท คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด-เชิงลบสุด เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลงบูชา ทิศทางลบสุด ได้แก่ รังเกียจมาก ความคิดเห็นเหล่านี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ การมีความคิดต่อสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่นความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ขอบ ยอมรับ ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ขอบ ยอมรับ ความรู้ความเข้าใจในทางไม่ดี ไม่ขอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย การวัดระดับความคิดเห็นสามารถวัดได้โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า

1.3 ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็น

Oskamp (อ้างถึงใน สุรีย์ คงบูชาเกียรติ 2550 : 8) กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดความคิดเห็นมาจากการปัจจัยหลากหลายประการ ดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสิริรัตน์ คือ อวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับรู้ ความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัส ซึ่งมีผลต่อความคิดเห็น ไม่ได้ต่อนุคคลภายนอก
2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็น การให้บุคคลมีความผึ่งใจ และเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อบุคคลเป็นเด็ก ผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนของโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเหมือนหรือแตกต่างกัน ย่อมมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สื่อต่างๆ ที่เข้ามายืนหนาทในชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น ดังนี้สื่อเหล่านี้ ซึ่งได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

1.4 วิธีการวัดความคิดเห็น

พรเพญ เพชรสุขศรี (อ้างถึงใน สุรีย์ คงบูชาเกียรติ 2550 : 9) ได้สรุปวิธีการวัดความคิดเห็นไว้ว่า มีอยู่ห้ายวิธี ที่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของ瑟อร์ส โตน (Thurstone's Method) เป็นการสร้างมาตราวัดออกเป็นปริมาตร แล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน

2. วิธีกัตต์เมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็นในแนวเดียวกันและสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกัน ได้จากต่ำสุดถึงสูงสุด และแสดงถึงการสะสูของข้อคิดเห็น

3. วิธีจำแนกแบบ S-D Scale (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคุณสมบัติที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ดี-เลว ขยัน-จี้เกี๊ยว เป็นต้น

4. วิธีวัดแบบลิเคริท (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตราวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีสร้างมาตราวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงทัศนคติในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ โดยยึดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5 4 3 2 1 หรือ +2 +1 0 -1 -2 เป็นต้น

ในการศึกษารั้งนี้ผู้ศึกษาใช้วิธีวัดแบบลิเคริท เนื่องจาก เป็นวิธีการสร้างมาตราวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถแสดงความคิดเห็นความชอบโดยมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถภาพบุคคล

2.1. ความหมายสมรรถภาพ

McClelland (อ้างถึงใน จรัมพร ประณมนูรัษ 2547 : 4) ให้ความหมายของสมรรถภาพ (Competency) คือบุคลิกลักษณะที่ช่วยในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ปัจจัยบุคคลซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจจัยบุคคลนี้สามารถผลิตภัณฑ์ที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานรับผิดชอบ ส่วน (Hoge, Tondora, and Marcelli 2005 : 517) กล่าวว่า องค์ประกอบ (cluster) ของสมรรถภาพ คือ ความรู้ (knowledge) ทักษะ (skills) ความสามารถ (abilities) และบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคล (person characteristics) ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อผลสัมฤทธิ์ของการทำงานของบุคคลนั้น ๆ เป็นบทบาทหรือความรับผิดชอบซึ่งสัมพันธ์กับผลงานและสามารถวัดค่าเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานและสามารถพัฒนาได้โดยการฝึกอบรม

ธรรมศักดิ์ แสนทอง (2547 : 257-258) ได้ให้ความหมายของสมรรถภาพโดยอธิบาย บุคลิกลักษณะ (characteristic) ของคนว่าเปรียบเสมือนภูเขาน้ำแข็ง กล่าวคือ ส่วนที่อยู่เหนือน้ำ สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ได้แก่ ทักษะ (skills) หมายถึง สิ่งที่บุคคลรู้และสามารถทำได้เป็นอย่างดี เช่น ทักษะ การอ่าน ทักษะการฟัง ความรู้ (knowledge) หมายถึง สิ่งที่บุคคลรู้และเข้าใจในหลักการ แนวคิด เอกพัฒนาด้าน เช่น มีความรู้ด้านบัญชี มีความรู้ด้านการตลาด การเมือง เป็นต้น และส่วนที่อยู่ใต้น้ำ สามารถสังเกตเห็นได้ยาก ได้แก่ บทบาททางสังคม (social role) หมายถึง สิ่งที่บุคคลต้องการสื่อให้บุคคลอื่นในสังคมเห็นว่าตัวเขามีบทบาทอย่างไรต่อสังคม เช่น ขอบช่วงเหลือผู้อื่น ภาพพจน์ที่รับรู้ตัวเอง (self image) หมายถึง ภาพพจน์ที่บุคคลมองตัวเองว่าเป็นอย่างไร เช่น เป็นผู้นำ เป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็นศิลปิน อุปนิสัย (traits) หมายถึง ลักษณะนิสัยใจคอของบุคคลที่เป็นถาวร เช่น เป็นนักกีฬาที่ดี เป็นคนใจเย็น เป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน แรงกระตุ้น (motive) หมายถึง พลังขับเคลื่อน ภายในจิตใจของบุคคลที่จะส่งผลกระทบต่อการกระทำ เช่น เป็นคนที่มีความต้องการผลสำเร็จ การกระทำสิ่งต่างๆ จึงอุปนิสัยในลักษณะของการมุ่งสู่ความสำเร็จตลอดเวลา

ธรรมศักดิ์ คงศาสตร์ (2549 : 6) สมรรถภาพ (Competency) หมายถึง ทักษะ สมรรถภาพ ความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ แรงจูงใจ หรือคุณลักษณะที่เหมาะสมของบุคคลที่จะสามารถปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ

ศุภชัย ยavageประภาย (2548 : 36) สมรรถภาพ (Competency) คือ ลักษณะที่เป็นฐานของบุคคลหนึ่งๆ ซึ่งมีความเชื่อมโยงเชิงเหตุ และผลกับผลการปฏิบัติงานที่เหนือกว่า และประสิทธิผลที่สามารถอ้างอิงกับเกณฑ์มาตรฐานในงานหนึ่ง หรือสถานการณ์หนึ่งๆ ได้

Scott B.Parry (อ้างถึงใน สุกัญญา รัศมีโชค) ได้กล่าวว่า สมรรถภาพ (Competency) คือกลุ่มของความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งมีผลกระทบต่องานหลักของตำแหน่งงานหนึ่ง ๆ ซึ่งกลุ่มความรู้ ทักษะและคุณลักษณะดังกล่าวสัมพันธ์กับผลงานของตำแหน่งนั้น ๆ และสามารถวัดผลเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ และเป็นสิ่งที่สามารถสร้างขึ้นได้โดยผ่านการฝึกอบรมและการพัฒนา

จากความหมายของนักวิจัยและทฤษฎีข้างต้นจึงพอสรุปได้ว่า สมรรถภาพ (Competency) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล ที่สะท้อนถึง ความสามารถทำงานได้ดีกว่าผู้อื่น ซึ่งสามารถพัฒนาได้

2.2. ความหมายการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร

เกริกเกียรติ ศรีสม โชค (<http://www.siamhrm.com/?name=hr&file=read&max=620>) การพัฒนาความสามารถเชิงสมรรถภาพหลัก และ เทคนิค (Core and Technical Competencies) เป็น ขั้นตอนที่สำคัญในการบริหารความสามารถเชิงสมรรถภาพ เพราะว่า องค์การจะต้องคัดสรรกลุ่ม ความสามารถเชิงสมรรถภาพ ที่จะต้องมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาจาก ความสำคัญ (Importance) และผลกระทบที่มีต่อธุรกิจ (Business Impact) ซึ่งความสามารถเชิง สมรรถภาพ จะต้องสัมพันธ์กับ วิสัยทัศน์ ค่านิยม และกลยุทธ์ทางธุรกิจ (Alignment to Vision Values and Strategies) ก่อนที่จะมีการพัฒนาความสามารถเชิงสมรรถภาพหลัก และเทคนิค (Core & Technical Competencies) องค์การจะต้องกำหนดรูปแบบ หรือพัฒนาตัวแบบความสามารถหลัก เชิงสมรรถภาพ (Competency Model) ก่อน เพราะว่า จะทำให้รู้สึกถึงส่วนผสมของความสามารถเชิง สมรรถภาพที่องค์การต้องการ ตัวแบบของความสามารถเชิงสมรรถภาพ จะอธิบายส่วนผสมของ ความรู้ ทักษะ ความสามารถ พฤติกรรม และคุณลักษณะที่ต้องการให้สอดคล้องกับมาตรฐานของ ผลสัมฤทธิ์อย่างมีประสิทธิภาพในองค์การ และใช้เป็นเครื่องมือของการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อ การเลือก การฝึกอบรม การประเมินผลงาน และ การวางแผนอาชีพ

สุนิดา พินิจการ (http://www.dopa.go.th/iad/subject/del_compe.doc) การพัฒนา สมรรถภาพให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงขององค์การ ในภาครัฐ โดยเน้นการสร้างจากผู้ที่มี สมรรถภาพความสามารถผลงาน และ ความพร้อมของคุณลักษณะเฉพาะบุคคล โดยมีกระบวนการ อย่างเป็นระบบ และ เชื่อมโยงกับการพัฒนาขีดความสามารถให้เกิดความพร้อมล่วงหน้า ซึ่งมีหลัก องค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้ หลักสมรรถภาพ คือ ความรู้ ทักษะ วิธีการคิด พฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งสะท้อนความเป็นตัวของตัวเองเข้ามา ไม่ว่าจะชนที่ไหนทุกคนต้องมีกรอบความคิดในการ ทำงาน และวิธีคิดว่าคิดอย่างไร ซึ่งส่วนนี้จะอยู่ใต้ภูเขาน้ำแข็ง เป็นส่วนที่สะท้อนให้คนมี

พฤษติกรรม และทัศนคติในเรื่องนี้ ๆ ปัจจุบันหากเราจะสรรหาราคาน้ำข้าว่างดำเนินการแห่งใหม่ เรา
มักจะนึกว่า เราต้องการคนมีสมรรถภาพแบบไหน ซึ่งสมรรถภาพดังกล่าวจะมาจากสมรรถภาพ
ของ หลักเปิดกว้างในการสรรหา และ คัดเลือก

United Nations Industrial Development Organization, 2002 (อ้างถึงใน จินที ใจงาน
2007 : 47) ได้ให้ความหมายการพัฒนาสมรรถภาพ โดยทำการพัฒนาปรับปรุงระบบการจัดการ
ทรัพยากรมนุษย์ ให้มี การออกแบบงาน ระบบการสรรหา การทำองค์การแห่งการเรียนรู้ การทำ
ลายความก้าวหน้าในงาน การประเมินผลปฏิบัติงาน และ ระบบค่าตอบแทน

จากแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพข้างต้นจึงพอสรุปได้ว่า การพัฒนาสมรรถภาพ เป็น
การสร้างให้บุคลากรมีประสิทธิภาพการทำงานเพิ่มมากขึ้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา
บุคลากรเริ่มตั้งแต่การ สรรหาและคัดเลือกบุคลากร การฝึกอบรม การก้าวหน้าอาชีพ การ
ประเมินผลการปฏิบัติงาน ค่าตอบแทน

2.3 กระบวนการการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร

2.3.1 การสรรหา และ คัดเลือกบุคลากร

I) การสรรหา

กิจพร ทองใบ (2549 :139) การสรรหา (recruitment) เป็นกระบวนการในการซักจูง
บุคคลที่มีคุณสมบัติและจำนวนที่เหมาะสมสามารถทำงานกับองค์การในเวลาที่องค์การมีความ
ต้องการ ซึ่งองค์การจะได้ทำการคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับที่ได้วิเคราะห์งานและ
จัดทำการพัฒนาลักษณะงานไว้แล้วเข้าทำงานกับองค์การต่อไป

โอ เกเลน สตาห์ด (อ้างถึงใน ศุภชัย yawapraphay 2548 : 136) ได้กล่าวว่าการสรรหา
บุคลากร คือการค้นหาและใช้ประโยชน์จากตลาดแรงงานที่ดีที่สุดสำหรับตำแหน่งต่าง ๆ ที่ต้องการ
โดยใช้เอกสารแจ้งความที่ชวนให้สนใจการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอ การเลือกใช้ทดสอบที่ทันสมัย
การค้นหาผู้ที่จะมาแข่งขันกันจากภายนอกและภายในอย่างกว้างขวางและการบรรจุบุคคลเข้ามา
ทำงานให้เหมาะสมกับงาน ตลอดจนติดตามดูผลของการทดลองปฏิบัติงาน

ศุภชัย yawapraphay (2548 : 137) ได้กล่าวว่าการสรรหาบุคลากร หมายถึง การ
จัดการให้ได้บุคลากรมามั่น เพื่อการคัดเลือกอีกครั้งหนึ่งคือเริ่มจากตั้งแต่การก่อให้เกิดความ
สนใจในงานของ การประกาศให้ทราบถึงตำแหน่งลักษณะงาน และข้อมูลอื่นที่ให้ความกระจ่าง
เกี่ยวกับงานเพื่อประกอบการพิจารณาเข้ารับคัดเลือก ตลอดจนการพิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติใน
เอกสารหลักฐานที่ต้องการทราบเกี่ยวกับตัวผู้สมัคร

วิชัย โภสุวรรณจินดา (2547 : 49) ได้กล่าวว่าการสรรหา คือกระบวนการการกลั่นกรอง และคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติ คุณวุฒิทางการศึกษา ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ใน การทำงานเพื่อมาทำงานในตำแหน่งงานที่กำหนดไว้

Ivancevich. (อ้างถึงในจีรภรณ์ ปฐมนิธิ 2546 : 23) ได้กล่าวว่าการสรรหานุบุคลากร เป็นกลุ่มกิจกรรมขององค์การซึ่งใช้เพื่อจูงใจให้ผู้สมัครที่มีความสามารถและมีทัศนคติท่องค์การ ต้องการมาสมัครในตำแหน่งที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์

จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า การสรรหา เป็นกระบวนการให้บุคลากรมาร่วมงาน ตรงตามคุณสมบัติ โกลด์เคียงกับการวิเคราะห์งานไว้แล้ว

1.1 กิจกรรมในกระบวนการสรรหาประกอบด้วยหน้าที่สำคัญ 4 ประการ

1) การวางแผนการสรรหา (Recruitment planning) มีกิจกรรมที่ต้อง

กระทำดังนี้

- การประมาณจำนวนบุคลากรที่ต้องการสรรหา
- การกำหนดคุณสมบัติขั้นต่ำของตำแหน่งที่สรรหา
- การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการสรรหา

2) การพัฒนากลยุทธ์การสรรหา (Recruitment strategy development)

มีกิจกรรมกระทำดังนี้

- การคัดเลือกข้อกำหนดคุณสมบัติของตำแหน่งที่ต้องการสรรหา
- การคัดเลือกแหล่งและช่องทางการสรรหา
- การคัดเลือก การแนะนำ ข่าวสาร และข้อมูลในการสรรหา
- การคัดเลือกและการเตรียมผู้ทำการสรรหา

3) กิจกรรมการสรรหา (Recruitment activities) กิจกรรมที่ต้องกระทำ

ดังนี้

- การแจ้งตำแหน่งงานว่าง
- การโฆษณารับสมัครงาน
- การเยี่ยมสถาบันการศึกษา
- ดำเนินการสรรหาวิธีอื่น

4) การประเมินผลการสรรหา (Recruitment evaluation) กิจกรรมที่

ต้องกระทำดังนี้

- การประเมินจำนวนตำแหน่งที่ได้รับการบรรจุทดแทนตำแหน่งที่ว่าง

- การประเมินต้นทุนที่ใช้ในการสรรหา
- การประเมินเวลาที่ใช้ในการสรรหา
- การประเมินประสิทธิผลของการสรรหา

1.2 แหล่งการสรรหาสามารถหาได้จาก 2 แหล่ง

1) การสรรหาภายในองค์การ หมายถึงการพิจารณาบรรจุตำแหน่งที่ว่างจากบุคลากรภายใน วิธีการเริ่มจากการปิดประกาศตำแหน่งที่ว่าง (Job posting) ภายในสถานที่ทำการ เพื่อให้พนักงานได้ทราบว่ามีการเปิดรับสมัครในตำแหน่งที่ว่าง การปิดประกาศตำแหน่งที่ว่างนอกอาจจะติดประกาศตามในป้ายประกาศในบริษัทแล้ว ยังสามารถใช้จดหมายข่าว หนังสือเวียน หรือการส่งเสียง หรือการส่งเสียงตามสายภายในให้พนักงานภายในองค์การได้ รับทราบว่ามีตำแหน่งงานใดว่าง คุณลักษณะที่ต้องการสำหรับตำแหน่งเป็นเช่นใด หน้าที่รับผิดชอบของงานว่าง และอัตราเงินเดือนเป็นเท่าไร

2) การสรรหาจากภายนอกองค์การ เนื่องจากผู้สมัครภายในองค์การ เพื่อพิจารณาบรรจุในตำแหน่งที่ว่าง ไม่เพียงพอ ก็จำเป็นต้องเปิดรับสมัครจากผู้สมัครภายนอก องค์การ แหล่งที่ใช้สรรหาที่นิยมโดยทั่วไป สถาบันการศึกษา คู่แข่งหรือองค์การอื่น ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ทหารผ่านศึก พนักงานที่ทำงานอิสระ ซึ่งสามารถดำเนินการสรรหาได้หลายวิธี

2.1 การโฆษณา เป็นการชักจูงให้มีผู้มาสมัครให้มีผู้มาสมัครทำงาน กับองค์การ โดยอ่านทางลือ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ป้าย ประกาศ แผ่นพับ แผ่นปลิว เป็นต้น

2.2 การติดต่อกับสำนักจัดหางาน ได้แก่ กรมจัดหางานและสำนักจัดหางานของเอกชน

2.3 ผู้สรรหาระดับบริหารหรือระดับมืออาชีพ การสรรหาผู้มาดำรงตำแหน่งระดับสูง อาจใช้บริการการสรรหาจากผู้สรรหา ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญการสรรหาเข้าทำหน้าที่แทนฝ่ายทรัพยากรบุคคลขององค์การ

2.4 การสรรหาผู้สมัครจากสถาบันการศึกษา ผู้สรรหานักศึกษาที่กำลังสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษามีเป้าหมายสำคัญ 2 ประการ คือ (1) กลั่นกรองผู้สมัคร ว่าเป็นผู้มีคุณค่าสำหรับองค์การหรือไม่ (2) พิจารณาคุณสมบัติผู้สมัครว่าตรงกับความต้องการในการรับสมัครหรือไม่

2.5 อ้างอิงและการเดินเข้ามาสมัครเอง การอ้างอิงหมายถึง การที่องค์การมีนโยบายให้พนักงานของบริษัทเป็นผู้อ้างอิง หรือแนะนำพนักงานใหม่เข้ามาสมัครงาน ซึ่ง

วิธีอ้างอิงนี้จะทำได้สามารถลดค่าใช้จ่าย โดยความสำเร็จของการสรรหาขึ้นอยู่กับจริยธรรมของพนักงานที่เป็นผู้อ้างอิง

2.6 การสรรหาจากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ในปัจจุบันระบบ

ฐานข้อมูลเกี่ยวกับการรับสมัครงานมีเป็นจำนวนมาก และได้การพัฒนาเป็นระบบฐานข้อมูลรับสมัครงานทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีการเชื่อมโยงเป็นระบบออนไลน์ และสามารถนำมาใช้ได้โดยผ่านระบบข้อมูล Internet ที่มีการเชื่อมต่อ กันระหว่างธุรกิจและหน่วยงานต่าง ๆ

2) การคัดเลือก

กิ่งพร ทองใบ (2549 :160) การคัดเลือก (selection) หมายถึง การกลั่นกรองผู้สมัครงานเพื่อให้สามารถบรรจุผู้สมัครที่เหมาะสมที่สุดในตำแหน่งที่วางไว้

ศุภชัย ขาวประภาย (2548 :137) ได้กล่าวว่า การคัดเลือก เป็นกระบวนการในการพิจารณาความรู้ความสามารถและความเหมาะสมของผู้ที่ผ่านกระบวนการสรรหามาแล้ว เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมที่สุดมาบรรจุเข้าทำงาน และที่สำคัญคือตอบสนองและตรงตามความต้องการของตำแหน่งนั้น ๆ ด้วย

วิชัย โถสุวรรณจินดา (2547 : 55) ได้กล่าวว่า การคัดเลือก เป็นการคัดเลือกผู้สมัครต่าง ๆ ได้ตามจำนวน เหมาะสมกับตำแหน่ง สอดคล้องกับองค์การที่ต้องการ

Mondy, Noe and Premeaux. (อ้างถึงในจีรภรณ์ ปฐมกุลนิธิ 2546 :23) ได้กล่าวว่า การคัดเลือกเป็นกระบวนการคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมที่สุดสำหรับองค์การและเหมาะสมกับตำแหน่งที่ต้องการ โดยการคัดเลือกจากกลุ่มผู้มาสมัคร

จากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การคัดเลือก หมายถึงการกลั่นกรองผู้ที่ผ่านการสรรหา เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมบรรจุเข้าทำงานตามตำแหน่ง

2.1 กระบวนการคัดเลือกบุคคล

1) การสัมภาษณ์เพื่อกลั่นกรองขั้นต้น เมื่อมีผู้สมัครเข้าทำงานในตำแหน่งที่เปิดรับสมัครฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ต้องอำนวยความสะดวกแก่บุคคลที่จะให้ผู้สมัครติดต่อสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดในการกรอกใบสมัคร เอกสารที่ต้องการ หนังสือรับรอง ตลอดจนกระบวนการคัดเลือกที่จะดำเนินการในขั้นนี้เพื่อคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสม พิจารณาต่อไป

2) การทบทวนใบสมัครและประวัติของผู้สมัครงาน ในสมัครที่องค์การจัดทำขึ้น เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัคร การดำเนินการในขั้นนี้จึงเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้สมัครจากประวัติของผู้สมัคร

3) การทดสอบเพื่อการคัดเลือก การทดสอบเป็นวิธีการในการวัดความแตกต่างของคุณสมบัติระหว่างผู้สมัคร ซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการทำงาน องค์การ โดยทั่วไปเชื่อกันว่าหากการคัดเลือกจะทำอย่างถูกต้องและเพียงพอ จะเป็นการชี้ว่าบุคคลผู้นั้นต่อไปจะทำงานได้ดีเพียงใด โดยพิจารณาจากระดับคะแนนจากการทดสอบ

4) การสัมภาษณ์เพื่อข้างงาน เป็นวิธีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้สมัครด้วยวิธีการพูดแบบเผชิญหน้า (face to face) ซึ่งการสัมภาษณ์นี้จะทำให้ได้ข้อมูลในส่วนที่การทดสอบด้วยข้อเขียนหรือการทดสอบการปฏิบัติงานไม่สามารถกระทำการรวมได้ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับบุคลิกภาพ และทักษะทางอาชีพ เป็นต้น

5) การตรวจสอบการอ้างอิงและตรวจสอบประวัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบแก่ผู้สมัคร ได้ให้ข้อเท็จจริงเพียงใด เพราะข้อมูลที่เขียนไว้ในสมัครไม่อาจเชื่อถือได้ ทั้งหมดเนื่องจากผู้สมัครมักจะเขียนแต่เฉพาะลักษณะเด่นของตนเองเพื่อให้ได้รับการพิจารณาคัดเลือก การตรวจสอบการอ้างอิงและตรวจสอบประวัติ มักกระทำโดยการติดต่อกับบุคคลที่ผู้สมัครระบุอ้างอิงไว้ในใบสมัคร เพื่อสอบถามเกี่ยวกิจกรรมของผู้สมัคร เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง

6) การตรวจสอบสุขภาพ มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 4 ประการ คือ 1) เพื่อคัดบุคคลกรที่มีสุขภาพอ่อนแอดำเนินสัมและไม่แข็งแรงพอที่จะทำงานออกไป คนที่ได้รับการคัดเลือกต้องมีความสามารถทำงานได้ดี และมีสุขภาพแข็งแรง 2) เพื่อป้องกันความเสียหายที่องค์กรต้องจ่ายให้แก่บุคคลกรในกรณีที่บุคคลกรเจ็บป่วยจากการทำงาน 3) การป้องกันโรคติดต่ออันจะเกิดขึ้นกับบุคคลที่องค์กรมีอยู่ หากกรณีที่พนักงานใหม่มีโรคบางอย่างที่อาจแพร่เชื้อได้ 4) เพื่อบรรจุบุคคลให้เหมาะสมกับงานตามลักษณะสุขภาพของผู้สมัคร

7) การตัดสินใจคัดเลือกรหรือการคัดเลือกขั้นสุดท้าย เป็นความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาตามสายงานของตำแหน่งงานว่างที่เปิดรับสมัครบุคคล ที่จะทำการตัดสินใจว่าจะรับหรือปฏิเสธผู้สมัคร โดยฝ่ายบริหารทรัพยากรมนุษย์มีหน้าที่เพียงช่วยเหลือกลั่นกรองและการทดสอบผู้สมัครให้เหลือจำนวนไก้ดีเดียงกับตำแหน่งที่ต้องการเปิดรับ และทำให้การตัดสินใจขั้นนี้ด้วยการรวบรวมข้อมูลเท็จจริงจากผู้สมัครให้ผู้บังคับบัญชาตามสายงานพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

2.3.2 การฝึกอบรม

ทรงค์ศักดิ์ บุญเดิศ (2549 : 239) ได้กล่าวถึง ความจำเป็นและวิธีการจัดการศึกษาอบรม ว่าการให้การศึกษาแก่บุคคลกร และองค์การจัดให้บุคคลกรเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตร

ต่าง ๆ เป็นกระบวนการที่ทำให้พฤติกรรมของบุคลากรเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นระบบและเป็นทิศทางเดียวกันกับวัตถุประสงค์ขององค์การ

ศุภชัย yawapraphay (2548 :137) ได้กล่าวว่าการฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่ดัดขึ้นเพื่อให้บุคลากรได้เรียนรู้ และเสริมสร้างทักษะ ความชำนาญ โดยมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งในการยกมาตรฐานการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ดีขึ้น อันจะทำให้องค์การประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ขณะเดียวกันก็มุ่งหวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และทัศนคติในการปฏิบัติงานของบุคคลด้วย

จินตนา ยุนิพันธ์ (อ้างถึงใน ณพชา รัตนวารณิคุล 2547 : 33) ได้กล่าวว่าการอบรม เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร ในหน่วยงาน และเป็นปัจจัยที่มีผลต่อข้อดูแลและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคคล เป็นการสอนให้ได้เรียนรู้และเข้าใจในหลักการและวิธีปฏิบัติงานให้ถูกต้อง ทันสมัยและเหมาะสม เกิดทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นการส่งเสริม ทางด้านคุณภาพ และสมรรถภาพในการปฏิบัติงาน ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานได้เข้าใจชัดเจนงานต่าง ๆ

พยอม วงศ์สารศรี (2538 : 168) ได้กล่าวว่าการฝึกอบรม คือกระบวนการซึ่งบุคคลได้เรียนเกี่ยวกับความรู้ ทักษะและทัศนคติ ซึ่งจะช่วยให้ตนสามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็น องค์ประกอบขององค์การ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

Robert L.Mathis and John H. Hackson (อ้างถึงใน พันธนา เจริญศักดิ์ สุกัญญา รัศมี โชค สุพัฒน์ สงข์สายศิริกุล) ได้ให้ความหมายคำว่า ฝึกอบรม เป็นกระบวนการที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถให้แก่พนักงาน ซึ่งจะทำให้พนักงานนำความรู้ ความสามารถมาช่วยทำให้องค์การ บรรลุเป้าหมาย

จากคำกล่าวข้างต้นจึงสรุปได้ว่าการฝึกอบรม คือกระบวนการที่มุ่งให้บุคคลได้เพิ่ม ความรู้ ทักษะ และทัศนคติ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งจะช่วยให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์

1) สาเหตุของการของการฝึกอบรมอบรม

1.1 บุคลากรมีความต้องการความเริ่มความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และการประกอบอาชีพ

1.2 สถานศึกษาหรือสถาบันการศึกษามิ่งสามารถจัดให้มีการศึกษาและ การฝึกอบรมได้ทันสมัยกับความต้องการขององค์การ

1.3 ความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

1.4 การเพิ่มประสบการณ์และความชำนาญที่มุ่งเน้นเป็นการเฉพาะเจาะจง

2) วิธีการขัดการศึกษาอบรม

โดยท่องค์การได้พิจารณาและตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดให้มีการศึกษาและฝึกอบรมบุคลากร โดยยึดหลักหรือพิจารณาใช้วิธีการศึกษาอบรม 2 วิธี ดังนี้

2.1 การศึกษาที่ขัดตั้งขึ้นตามความประسังค์ขององค์การ การศึกษาในลักษณะนี้องค์การอาจจัดตั้งสถาบันการศึกษาหรือสำนักงานฝึกอบรมขององค์การเป็นการเฉพาะเจาะจงขึ้นมา โดยจัดบุคลากรที่มีความชำนาญหรือมีความรู้และประสบการณ์เพื่อเข้ามาปฏิบัติงานและจัดการศึกษาให้กับองค์การเป็นระยะเวลาหนึ่ง โดยมีวิธีการคือ การเตรียมบุคลากร ก่อนการปฏิบัติงานการให้ศึกษาหรือจัดบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมระหว่างปฏิบัติงาน และการให้การศึกษาหรือจัดบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมก่อนการได้รับการเลื่อนตำแหน่ง

2.2 การศึกษาที่ขัดตั้งขึ้นตามความประสังค์ของบุคลากร โดยที่บุคลากรต้องการความเจริญและก้าวหน้า และต้องการที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นหรือเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น โดยพิจารณาตามกลุ่มบุคลากรที่สนใจ เช่น กลุ่มสร้างคุณภาพ เพื่อมุ่งมั่นสร้างผลงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ เป็นต้น

3) เป้าหมายของการฝึกอบรม

บรรศักดิ์ บุญเลิศ (2549 : 248) เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้ฝึกอบรมได้มีโอกาสเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นการฝึกอบรมในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้บุคคลได้มีโอกาสเพิ่มพูน หรือพัฒนาสมรรถภาพของบุคคลในด้านต่าง ๆ รวมทั้งเพื่อให้บุคคลปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมที่แสดงออกมากในรูปของบุคลิกภาพเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์การที่ได้ตั้งไว้ โดยจะต้องวางแผนฝึกอบรมที่เหมาะสมและกำหนดเป้าไว้อย่างชัดเจนดังนี้

- 3.1 เพื่อทดสอบการทำงาน และขาดงาน
- 3.2 เพื่อเพิ่มปริมาณการผลิตและการบริการ
- 3.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการ
- 3.4 เพื่อลดต้นทุนการผลิตและการบริการ
- 3.5 เพื่อลดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงาน

4) ความสำคัญของการฝึกอบรม

บรรศักดิ์ บุญเลิศ (2549 : 250) การฝึกอบรมเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การเป็นไปอย่างมีประสิทธิผล และเพื่อให้บุคลากรสามารถทำงานให้กับองค์การได้ตลอดจนเพื่อให้บุคลากรมีพัฒนาระบบที่เกี่ยวข้องกับการทำงานได้อย่างเหมาะสม ซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง

- 4.1 ความสำคัญที่บุคลากรได้รับจากการขัดให้มีการฝึกอบรม

- 4.2 ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร
 4.3 ช่วยให้บุคลากรสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง

อย่างรวดเร็ว

4.4 การฝึกอบรมช่วยให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- 4.5 การฝึกอบรมช่วยลดเวลาการเรียนรู้งานของบุคลากรได้
 4.6 การฝึกอบรมช่วยกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ
 5) ความสำคัญที่ผู้บริหารองค์การได้รับจากการจัดให้มีการฝึกอบรม
 5.1 ผู้บริหารและผู้ดูแลบุคคลไม่เสียเวลาสอนงานให้แก่

ผู้ได้บังคับบัญชา

5.2 การฝึกอบรมช่วยให้ผู้บริหารสามารถแก้ไขปัญหาการบริหารงานบุคคลได้

5.3 การฝึกอบรมช่วยให้ผู้บริหารใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับการพัฒนาองค์การอย่างเป็นระบบ

5.4 ทำให้ผู้บริหารและผู้ได้บังคับบัญชาไม่โอกาสวางแผนด้านบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.5 ผู้บริหารและผู้ได้บังคับบัญชาสามารถวางแผนเพิ่มประสิทธิภาพผลิตภัณฑ์คุณภาพของผลิตภัณฑ์

6) ความสำคัญที่องค์การได้รับจากการจัดให้มีการฝึกอบรม

6.1 องค์การได้รับประโยชน์โดยเพิ่มศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่งในธุรกิจ

6.2 องค์การสามารถวางแผนเพิ่มประสิทธิภาพผลิตภัณฑ์และบริหารพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์

2.3.3 ความก้าวหน้าในอาชีพ

วิชัย โถสุวรรณจินดา (2547 : 88) ความก้าวหน้าในอาชีพเป็นสิ่งที่พนักงานนั่งหัว เพราะหมายถึงตำแหน่ง เงินเดือน และสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ที่เพิ่มสูงมากขึ้น โดยการจัดทำสาย ความก้าวหน้าในอาชีพเป็นวิธีการที่ทำให้พนักงานได้รู้ได้เห็นเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ ตนเอง และรู้ถึงความช่วยเหลือขององค์การที่จะทำให้พนักงานได้มีความก้าวหน้าขึ้นไปโดยเป็น การรักษាឡงก้งงานที่ดีให้อยู่กับองค์การ และสามารถให้ค่าตอบแทนที่สอดคล้องกับความสามารถ และความรับผิดชอบงานที่สูงขึ้น

Haller B. Gilmer 1997 (อ้างถึงใน แพรงค์ ทองไไฟ รายงาน 2542 : 7) กล่าวว่า โอกาส ก้าวหน้าในการทำงาน (Opportunity for Advancement) คือการมีโอกาสได้ตำแหน่งการทำงานสูงขึ้น การมีโอกาสก้าวหน้าจากความสามารถในการทำงานย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน ผู้ชายมี ความต้องการเรื่องนี้สูงกว่าผู้หญิง แต่ความต้องการนี้จะลดลงเมื่อมีอายุมากขึ้น

Lyman W. Porter & Edward E. Lawler 1967 (บรรณานุวัติ ตัญชนาวิทย์ 2544 : 28) กล่าวว่า โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน หมายถึง การมีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่การทำงานสูงขึ้น ตลอดจนได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนพิเศษ เลื่อนยศ รวมทั้ง โอกาสที่จะได้รับการพัฒนาใน ด้านความรู้ เช่น การศึกษาต่อ ดูงาน และฝึกอบรม

อรุณ รักธรรม (2537 : 50) กล่าวว่า มุขย์ส่วนใหญ่มีความประณญาที่จะเห็นความ เจริญก้าวหน้าของตนเอง การที่มุขย์เข้ามาทำงานในองค์การหนึ่งนั้น สิ่งที่บุคคลเหล่านี้คาดหวัง จากองค์การ อาจจะเป็นเงินทอง ชื่อเสียง การยอมรับ และ โอกาสของความสำเร็จในชีวิต เดิบ โถจาก พนักงานระดับล่างขึ้นไปสู่ระดับนักบริหารชั้นสูง ๆ ขึ้นไป

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ความก้าวหน้าในอาชีพ คือการจัดสภาพความก้าวหน้า เพื่อให้โอกาสบุคคลเกิดความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานสูงขึ้น จะเป็นแรงจูงใจบุคคลมี ความคิดที่จะพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพอันเป็นประโยชน์ต่อองค์การ

1) ประโยชน์การทำลายก้าวหน้าในอาชีพมีดังนี้

1.1 เป็นการแสดงให้พนักงานในตำแหน่งงานต่าง ๆ เห็นว่าตนเองจะ สามารถโยกย้าย 陞ขั้น เปลี่ยน หรือเลื่อนระดับไปทำงานอื่นของตำแหน่งงานกู้มสายอาชีพเดียวกัน ได้เพียงใด

1.2 ใช้เป็นแนวทางกำหนดมาตรฐานขององค์การ ที่เป็นระบบทั้งการ 陞ขั้น เปลี่ยนตำแหน่งในสายอาชีพ และการวางแผนสืบทอดตำแหน่ง

1.3 เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาพนักงานที่ตรงกับความ ต้องการทั้งของพนักงานและองค์การ รวมทั้งการเตรียมพนักงานที่มีจิตความสามารถที่ดีให้ได้รับ การพัฒนาตามแผนกำลังคนที่ต้องการ

2.3.4 การประเมินผลการปฏิบัติงานบุคคล

กั่งพร ทองใบ (2549 : 283) การประเมินผลปฏิบัติงาน หมายถึง ความพยายามอย่าง เป็นระบบในการวัดผลการปฏิบัติงานของทรัพยากรมนุษย์ในช่วงเวลาที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน เป็นทางการ โดยเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานของทรัพยากรมนุษย์เป็นรายบุคคลหรือรายกุ่มกับ เกณฑ์มาตรฐานที่องค์การได้กำหนดไว้ การประเมินผลปฏิบัติงาน จึงเป็นกระบวนการเชิงระบบที่

ทำให้ได้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับผลงานของทรัพยากรมนุษย์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่จะใช้ค้นให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วิสาระ สุวรรณบล (ข้อถึงใน ณพชา รัตนวนิชกุล 2547 : 34) ได้กล่าวว่า การประเมินผลปฏิบัติงาน หมายถึง การพิจารณาเกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการปฏิบัติงาน โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้มีความสำคัญมากในการบริหารงานบุคคล เพราะเป็นการพิจารณาให้ความดีความชอบหรือลงโทษ เเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือเลื่อนตำแหน่ง การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร

ชัย สมิทธิ์ไกร (2547 : 305) ได้กล่าวว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน คือกระบวนการพิจารณาตัดสินใจว่าบุคลากรปฏิบัติงานได้ดีเพียงไร โดยการเปรียบเทียบมาตรฐานที่กำหนดไว้ และถือสารให้บุคลากรทราบถึงผลการพิจารณา ฯ การประเมินผลปฏิบัติงานจึงเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ เพราะจะทำให้ร้าวว่า บุคลากรสามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายและนโยบายขององค์การหรือไม่ นอกจากนี้ ยังช่วยให้ทราบว่าบุคลากรแต่ละคนควรจะได้รับรางวัลตอบแทนมากน้อยเพียงใดจากการปฏิบัติงาน และยังทำให้ผู้บังคับบัญชาทราบถึงจุดเด่น จุดด้อย และศักยภาพของผู้ใต้บังคับบัญชาแต่ละคน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการฝึกอบรม การโยก้ำยาย และการเลื่อนตำแหน่งของพนักงาน

พยอม วงศ์สารศรี (2538 : 144) ได้กล่าวว่า การประเมินผลพนักงาน คือ ระบบประเมินผลตัวบุคคล อันเกี่ยวเนื่องมาจากผลการปฏิบัติงาน โดยอาศัยหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ อย่างปราศจากอคติ ฯ ทั้งนี้เพื่อดำเนินการตัดสินใจวินิจฉัย ปรับปรุง สร้างเสริม และพัฒนาพนักงานให้มีคุณภาพมากขึ้น จนเป็นที่น่าพอใจ และเป็นการเปิดโอกาสให้พนักงานเห็นช่องทาง ความก้าวหน้าของเข้า ซึ่งจะส่งผลให้องค์การเจริญเติบโต

จากความหมายข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การประเมินผลการปฏิบัติงาน คือ เป็นระบบในการวัดประเมินผลการปฏิบัติงาน ในช่วงเวลาที่กำหนดตามเป้าหมาย เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนา เลื่อนขั้น และพิจารณาค่าตอบแทน

1) ความสำคัญของการประเมินผลการปฏิบัติงานของทรัพยากรมนุษย์

1.1 ทำให้พนักงานได้ดำเนินป้าหมายของงาน โดยผู้บังคับบัญชาเป็นทบทวนแจ้งผลขั้นปัญหาความไม่เข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายของงาน

1.2 ทำให้ผู้บังคับบัญชาต้องทบทวนผลการปฏิบัติงานในช่วงเวลาที่กำหนด ได้ทราบจุดเด่นและจุดด้อย และการวัดผลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา

1.3 ทำให้พนักงานมีโอกาสรับทราบผลการปฏิบัติงานเพื่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานตนเอง

- 1.4 ช่วยในการพิจารณาเกี่ยวกับการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร
- 1.5 เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนกำลังคนและการวางแผนขององค์กร
- 1.6 ช่วยในการพิจารณากำหนดค่าตอบแทนอย่างยุติธรรมตามผลการ

ปฏิบัติงาน

1.7 การประเมินผลพนักงานใหม่เพื่อการปรับปรุงกระบวนการสรรหา
และคัดเลือก

1.8 ช่วยให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในงานและสร้างความรู้สึกการมี
ส่วนร่วมของพนักงาน

2) วัตถุประสงค์ของการประเมินผลปฏิบัติงานโดยทั่วไป

- 2.1 เพื่อการพิจารณาเลื่อนตำแหน่งหน้าที่
- 2.2 เพื่อพิจารณาการโอนโยกข้ายศ ลดตำแหน่ง และออกจากรางาน
- 2.3 เพื่อบันทึกการค่าตอบแทน
- 2.4 เพื่อวางแผนทรัพยากรมนุษย์
- 2.5 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้คำแนะนำฝึกอบรมและพัฒนา

ผู้ปฏิบัติงาน

2.6 เพื่อที่จะปรับปรุงการควบคุมบังคับบัญชาผู้ปฏิบัติงานให้มีความ
สำนึกรักในหน้าที่มากยิ่งขึ้น

- 2.7 เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา
- 2.8 เพื่อการแก้ไขปรับปรุงระบบวิธีการทำงานและอุปกรณ์ในการ

ทำงาน

- 2.9 เพื่อปรับปรุงวิธีเดือกรับรับบุคลากรเข้าทำงาน
- 2.10 เพื่อกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานมากขึ้น
- 2.11 เพื่อเป็นการประเมินให้เห็นประสิทธิผลโดยส่วนรวมของโครงการ

พัฒนาการบริหาร

3) หลักการประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.1 มีความน่าเชื่อถือ หมายถึง การประเมินต้องมีความคงเส้นคงวา
กล่าวคือ ผู้บังคับบัญชาควรจะใช้มาตรฐานเดียวกันในการประเมินพนักงานที่อยู่ในแผนกหรือ
ตำแหน่งเดียวกัน หากผู้ประเมินมีหลายคนก็ควรมีผลประเมินที่สอดคล้องกัน

3.2 มีความแม่นตรง หรือเกี่ยวข้องกับงาน หมายถึง หลักเกณฑ์หรือ มาตรฐานการปฏิบัติงานที่ใช้ในการประเมินต้องมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับงานโดยตรง ซึ่งงานแต่ละชนิดอาจมีเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินแตกต่างกัน

3.3 มีความสามารถในจำแนก หมายถึง การแยกแยะผู้ที่ปฏิบัติงานดีและไม่ดีออกจากกัน ได้อย่างถูกต้อง

3.4 มีความยุติธรรม หมายถึง ความเหมาะสมของกระบวนการที่ใช้ในการตัดสินประเมิน การปฏิบัติต่อบุคคล และผลลัพธ์ของการประเมินจะต้องปราศจากอคติอันเนื่องมาจากการปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับงาน

3.5 สามารถทำได้จริง หมายถึง สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานได้อย่างไม่ลำบากเกินไป และไม่ต้องใช้เวลา เงิน และบุคลากรมากเกินไป

4) กระบวนการประเมินผลปฏิบัติงาน ประกอบด้วย

4.1 การกำหนดเป้าหมายของการประเมิน หมายถึง การระบุเป้าหมายของการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของทรัพยากรมนุษย์ให้สูงขึ้น การมีเป้าหมายเฉพาะเจาะจงจะทำให้การพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานทำได้ง่ายและง่ายขึ้นในการพัฒนาข้อมูลเพื่อสื่อสารทำความเข้าใจกับบุคคลผู้เกี่ยวข้อง ได้เป็นที่แจ้งชัด

4.2 การกำหนดวิธีการประเมินและเกณฑ์ที่เหมาะสมที่ใช้วัดผลการปฏิบัติงาน เป็นกิจกรรม การพิจารณาเลือกใช้วิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะของงาน จากวิธีการประเมินที่แบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ วิธีการประเมินผลรายบุคคล วิธีการประเมินผลกลุ่ม และวิธีอื่น ๆ สำหรับเกณฑ์ที่เหมาะสมจะมีผลทำให้การประเมินผลการปฏิบัติงานมีความถูกต้องเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ อันทำให้การประเมินผลการปฏิบัติงานมีความเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง

4.3 การวัดผลปฏิบัติงาน หมายถึง กิจกรรมในการให้ค่าแก่การปฏิบัติงานของพนักงานตามวิธีการและเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.4 การดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงาน คือ การนำผลของการวัดผลการปฏิบัติงานซึ่งดำเนินการแล้วไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานการปฏิบัติงานที่กำหนดไว้เพื่อประเมินว่าผลการปฏิบัติงานที่วัดได้นั้นอยู่ในระดับใด

4.5 การนำผลการประเมินมาแจ้งผลและอภิปรายร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน คือ การนำผลการประเมินมาแจ้งผลและอภิปรายร่วมกับผู้ปฏิบัติงานนับเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นช่องทางให้มีข่าวสารย้อนกลับไปยังผู้ปฏิบัติงานและทำให้ผู้ปฏิบัติงาน

ได้มีโอกาสซึ่งหรือทำความเข้าใจ เพื่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้สูงขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.3.5 ค่าตอบแทน

กิ่งพร ทองใบ (2549 : 339) ค่าตอบแทน (compensation) หมายถึงทุกรูปแบบของสิ่งของหรือรางวัล ทึ้งที่เป็นตัวเงิน บริการที่จับต้องได้ และประโยชน์ที่ลูกจ้างได้รับจากการทำงานซึ่งเป็นของความสัมพันธ์ในการทำงาน โดยค่าตอบแทนท่องค์การหรือหน่วยงานจ่ายให้กับบุคลากรของตนสำหรับงานที่บุคลากรเหล่านี้ทำ

อิสระ สุวรรณบด (อ้างถึงใน ณพชา รัตนวนิชกุล 2547 : 34) ได้กล่าวว่า ค่าตอบแทน หมายถึงเงินเดือนหรือค่าจ้าง เป็นค่าตอบแทนพื้นฐานที่จ่ายเพื่อตอบแทนการปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบ ซึ่งต้องสามารถดึงดูดผู้มีคุณสมบัติที่ต้องการเข้ามาทำงานด้วย บำรุงรักษาบุคลากรเหล่านี้ไว้ในองค์การและกระตุ้นให้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเงินประจำตำแหน่ง เงินค่าล่วงเวลา จะเป็นสิ่งจูงใจให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

พยอม วงศ์สารศรี (2538 : 179) ได้กล่าวว่า ค่าตอบแทน คือ เงินที่จ่ายให้แก่พนักงานโดยตรงในรูปค่าจ้าง และเงินที่จ่ายให้แก่พนักงานโดยทางอ้อม อันได้แก่ สวัสดิการ หรือผลประโยชน์และบริการต่าง ๆ

Patrick J. Montana and Bruce H. Charnov (หน้า 205) ได้กล่าวว่า ค่าตอบแทน คือระบบการตอบแทนหรือรางวัลให้กับพนักงานที่เป็นธรรม ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบที่ตัวเงิน เช่น เงินเดือน และไม่ใช่ตัวเงิน เช่น สวัสดิการต่าง ๆ รวมไปถึงวันลาป่วย ลาพักร้อน เป็นต้น

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ค่าตอบแทน คือทุกรูปแบบการจ่ายให้กับพนักงานที่เป็นตัวเงิน หรือทางตรง กับสวัสดิการต่าง ๆ หรือทางอ้อม เพื่อเป็นการจูงใจ กระตุ้นในการทำงานเพื่อสำเร็จตามเป้าหมาย

1) ความสำคัญของการบริหารค่าตอบแทน

นายข้างกิจการต่าง ๆ พยายามคิดค้นเกี่ยวกับระบบ และ จัดทำแผนงานประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจ่ายค่าตอบแทน เพื่อให้มีประสิทธิภาพและยุติธรรมต่องานที่พนักงานทำ การกำหนดค่าตอบแทนโดยใช้คุณภาพนิจของผู้บริหารในการตัดสินใจ ทำให้ลูกจ้างมีความสงบสุขซึ่งจะช่วยให้มีความมีเรียกร้องและกล่าวอ้างว่าไม่ได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม รัฐบาลจึงได้เข้าไปมีบทบาทในการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นหลักประกันแก่ประชาชน เป็นผู้ให้แรงงานโดยส่วนรวมสามารถพิจารณาเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1.1 ความสำคัญต่อพนักงาน

1.2 ความสำคัญต่อองค์การ

1.3 ความสำคัญต่อสังคมโดยรวม

2) องค์ประกอบค่าตอบแทน

องค์ประกอบค่าตอบแทนทั้งหมด ที่องค์การหรือนายจ้างจ่ายให้กับพนักงาน สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน (financial compensation) หมายถึง

ค่าตอบแทนที่จ่ายเป็นเงินให้แก่พนักงาน ซึ่งแบ่งย่อยออกได้เป็น 2 ชนิด ชนิดแรกคือ ค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินทางตรง ประกอบด้วยสิ่งตอบแทนที่มีการจ่ายจากงานที่พนักงานหรือลูกจ้างทำ ได้แก่ ค่าจ้าง เงินเดือน โบนัส ค่านาทีห้ามขาย เป็นต้น ชนิดที่สอง คือ ค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินทางอ้อม เป็นสิ่งที่ลูกจ้างได้รับจากการเป็นลูกจ้างขององค์การนอกเหนือจากค่าตอบแทนทางตรง เช่น การประกันสุขภาพ การประกันชีวิตและอุบัติเหตุ ค่าวัสดุพยาบาล เงินสงเคราะห์ทางสังคม เงินช่วยเหลือการศึกษาบุตร ค่าจ้างที่จ่ายให้มั่นวันละ เป็นต้น

2.2 ค่าตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน (nonfinancial compensation) หมายถึง

สิ่งของ สิทธิประโยชน์หรือบริการต่าง ๆ ที่นายจ้างจัดให้แก่พนักงานเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานและทำให้ลูกจ้างเกิดความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงานในองค์การหรือกิจการของนายจ้าง

3) ค่าตอบแทนทางตรง

กิ่งพร ทองใบ (2549 : 356) กล่าวว่าค่าตอบแทนที่เป็นตัวเงินทางตรง ประกอบด้วย สิ่งที่ลูกจ้างได้รับโดยมีฐานการพิจารณาจากลักษณะงานที่ทำ ได้แก่ ค่าจ้าง ค่านาทีห้ามขาย เป็นต้น ปัจจัยที่เป็นหลักในการพิจารณาค่าตอบแทนทางตรง คือ ลักษณะงาน สำหรับเทคนิคทางการบริหารที่ใช้ในการพิจารณาตั้งราคาให้กับลักษณะงาน ได้แก่ การวิเคราะห์และการประเมินค่างาน

3.1 การประเมินค่างาน

กิ่งพร ทองใบ (2549 : 356) กล่าวว่าการประเมินค่างาน หมายถึง กระบวนการในการพิจารณาค่าสัมพัทธ์ของงานต่าง ๆ ในองค์กรเดียวกัน เพื่อเป็นพื้นฐานในการพิจารณากำหนดอัตราค่าตอบแทนให้กับงานแต่ละงานแตกต่างกันออกໄไป การประเมินค่างาน เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความเสมอภาคภายในองค์การ

3.1.1 ขั้นตอนการดำเนินการประเมินค่างาน

(1) ศึกษารายละเอียดของงานหรือตำแหน่งงานที่ต้องการ

ประเมินค่าງานนั้นมีหน้าที่และความรับผิดชอบ ต้องทำอะไร ทำย่างไร ขึ้นอยู่กับส่วนไหนในองค์การ

- (2) กำหนดค่าที่ใช้เป็นตัววัดงาน ว่างานนั้นสูงหรือต่ำกว่างานอื่นภายในองค์การเดียวกันอย่างไร
- (3) สร้างระบบประเมินค่างานที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และลักษณะงานที่ต้องการประเมิน
- (4) ใช้ระบบประเมินค่างานที่เลือกสรรแล้ว นำไปดำเนินการเพื่อวัดค่างานตามวิธีการที่ระบุเอาไว้
- (5) แปลงค่าสมพันธ์ของงานที่ประเมินได้เพื่อนำไปใช้ในการจัดทำโครงสร้างค่าตอบแทน

3.1.2 วิธีการประเมินค่างาน

- (1) วิธีจัดลำดับงาน (Job Ranking Method) วิธีจัดลำดับงานเป็นวิธีการประเมินค่างานที่ง่ายที่สุด โดยการเบริญเทียบงานต้องการประเมินค่ากับงานอื่นภายในองค์การเดียวกัน การพิจารณาเบริญเทียบว่างานใดมีความสำคัญมากน้อยกว่ากันดูได้จากลักษณะส่วนรวมของงาน แล้วลำดับความสำคัญลดหลั่นกันจากงานที่สำคัญมากที่สุดไปยังงานที่สำคัญน้อยที่สุด
- (2) วิธีจัดระดับงานหรือวิธีจำแนกกลุ่มงาน (Job Grading Method Job or Classification Method) วิธีจัดระดับงานเป็นการประเมินค่างานโดยการคัดเลือกตำแหน่งงานที่มีความสำคัญหรือตำแหน่งงานหลัก แต่ละประเภทหรือกลุ่มงานมาจัดระดับ แล้วจัดทำค่าบรรยายเพื่อกำหนดมาตรฐานของงานแต่ละกลุ่มนี้ การบรรยายมาตรฐานงานแต่ละระดับนักใช้สิ่งที่กำหนดความยากง่ายของงาน ได้แก่ ความรู้ ความชำนาญ ความรับผิดชอบ และสภาพการทำงาน เป็นสิ่งอธิบาย เมื่อต้องการประเมินค่างานให้กึ่นตำแหน่งที่ต้องการประเมินนั้นมาพิจารณา เบริญเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้นี้ หากมีลักษณะงานเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันกับตำแหน่งงานนี้ ในระดับใดก็ประเมินได้ว่าตำแหน่งงานที่ประเมินอยู่ในกลุ่มงานตามมาตรฐานนั้น
- (3) วิธีการให้คะแนน (Point Rating Method) วิธีให้คะแนนเป็นวิธีที่พัฒนาขึ้นเพื่อลดการตัดสินใจที่ขาดรายละเอียดและความชัดเจนในการประเมินค่างานประเภทไม่ใช่คะแนน หลักการที่สำคัญของวิธีนี้ คือ ต้องการมีการกำหนดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานขึ้นมาก่อน แล้วพิจารณาว่าแต่ละปัจจัยมีค่าคะแนนเป็นเท่าใด วิธีให้คะแนนนี้ผู้ประเมินต้องสร้างคู่มือในการประเมินค่างานขึ้น
- (4) วิธีเบริญเทียบองค์ปัจจัย (Factor Comparison Method) วิธีเบริญเทียบปัจจัย เป็นการประเมินค่างานเชิงปริมาณ เช่นเดียวกับวิธีการใช้คะแนน แต่มีรายละเอียด

มากกว่า เนื่องจากได้พัฒนามาจากการผสมผสานหลักการประเมินค่างานของวิธีดำเนินงานและวิธีให้คะแนนเข้าด้วยกัน

3.2 การสำรวจค่าตอบแทน

กิ่งพร ทองใบ (2549 : 366) กล่าวว่าการสำรวจค่าตอบแทนเป็นกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่าตอบแทนในรูปแบบต่าง ๆ ท้องค์การภายนอกซึ่งเป็นองค์การ เป้าหมายของการสำรวจจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ตำแหน่งงานต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ในการสำรวจ วิธีการในการสำรวจข้อมูลค่าตอบแทนที่นิยมกันมี 2 วิธี คือ ใช้แบบสอบถามตามและวิธีสัมภาษณ์

3.2.1 ขั้นตอนการสำรวจค่าตอบแทน การดำเนินงานสำรวจค่าตอบแทน มีกิจกรรมที่ต้องกระทำแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

(1) การเตรียมสำรวจ เป็นขั้นตอนเริ่มแรกที่จะต้องกระทำ โดยผู้ที่รับผิดชอบในการสำรวจค่าตอบแทน จะต้องพิจารณาเตรียมการใน 5 ประการ

- (ก) การเลือกตำแหน่งในการสำรวจ
- (ข) การจัดทำแบบสำรวจ
- (ค) การเลือกองค์การที่ร่วมในการสำรวจ
- (ง) การประชุมชี้แจงและการปฐมนิเทศพนักงานสำรวจ
- (จ) การทดสอบแบบสำรวจ

(2) การดำเนินการสำรวจ ภารกิจในขั้นนี้เป็นการลงมือสำรวจ ข้อมูลในภาคสนาม กล่าวคือเป็นขั้นของการทำให้ได้ข้อมูลที่ต้องการจากการเก็บข้อมูลจากองค์การ และตำแหน่งงานที่ได้รับเลือกไว้แล้วในขั้นที่ 1 การดำเนินการสำรวจประกอบด้วยกิจกรรม ดังต่อไปนี้

- (ก) การติดต่อนัดหมายเพื่อเก็บข้อมูล
- (ข) การเตรียมเอกสารและข้อมูลที่จำเป็น
- (ค) การสัมภาษณ์และการเก็บข้อมูล
- (ง) การตรวจสอบ

3.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นขั้นตอนสรุปข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา ได้ด้วยการประมวลผลข้อมูล ตามแบบที่กำหนดไว้ล่วงหน้า โดยการจัดทำสรุปผลข้อมูลตามหัวข้อ คำถามต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ การหาค่าผลรวม ค่าเฉลี่ย หรือค่าถ่วงน้ำหนัก ของข้อมูลค่าจ้างและเงินเดือน ทั้งนี้เพื่อจะได้นำผลสรุปข้อมูลไปวิเคราะห์ และจัดทำรายงานผลการสำรวจในขั้นต่อไป

3.3) การจัดทำโครงสร้างค่าตอบแทน

กิ่งพร ทองใบ (2549 : 373) การกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ตำแหน่งงานต่าง ๆ ภายใต้ องค์การ ด้วยอัตราที่แตกต่างกันตามค่าของงานที่ประเมินได้ ประกอบกับการพิจารณารายงานผล การสำรวจค่าตอบแทน อาจจัดทำเป็น 3 ลักษณะได้แก่

1. การกำหนดเป็นขั้นเงินเดือน โครงสร้างค่าตอบแทนลักษณะนี้แบบที่ใช้ในระบบราชการและรัฐวิสาหกิจของไทย โดยจะแสดงขั้นเงินเดือนสำหรับตำแหน่งระดับต่าง ๆ ไว้อย่างแน่นอน โดยมีการกำหนดอัตราต่ำสุด และอัตราสูงสุด ของเงินเดือนในแต่ละระดับและระหว่าง อัตราต่ำสุดและสูงสุดมีการแบ่งเงินเดือนเป็นขั้น ๆ ซึ่งใช้ในการพิจารณาขึ้นเงินเดือนประจำปี

2. การกำหนดเป็นช่วงเงินเดือน โครงสร้างลักษณะนี้กันยึดใช้ในระบบบริหารค่าตอบแทนของธุรกิจเอกชน เพราะมีความคล่องตัวในการพิจารณาปรับเงินเดือนและค่าตอบแทนให้แก่พนักงานของตนมากกว่าโครงสร้างแบบขั้นเงินเดือน การกำหนดเป็นช่วงเงินเดือนโดยแสดง อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างขั้นต่ำสุดและอัตราขั้นสูงสุดโดยไม่มีการซอยขั้นเงินเดือนเป็นขั้นแบบราชการนั้นทำให้สามารถปูนบำเหน็จความดีความชอบให้แก่พนักงานที่มีผลงานดีเด่น ได้มาก หรือ จะปรับเงินเดือนหรือให้ค่าตอบแทนให้แก่บุคคลที่เหมาะสมในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นก็กระทำได้ คล่องตัว

3. การกำหนดเป็นอัตราเดียวหรืออัตราตายตัว การกำหนดอัตราค่าตอบแทนเดียว หรืออัตราตายตัว มีการกำหนดได้หลายวิธีตามปริมาณงานหรือตามเวลาที่ใช้ในการทำงานเป็น สำคัญได้แก่

- (1) อัตราค่าจ้างรายชั้น
- (2) อัตราค่าจ้างรายชั่วโมง
- (3) อัตราค่าจ้างเริ่มต้น

4) ค่าตอบแทนทางอ้อม

กิ่งพร ทองใบ (2549 : 393) กล่าวว่า ค่าตอบแทนทางอ้อม หมายถึง เงิน สิ่งของ หรือ สิทธิต่าง ๆ ที่ฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายจัดการคำนวณการจ่ายหรือจัดให้แก่พนักงาน นอกเหนือจากค่าจ้าง หรือเงินเดือนซึ่งเป็นค่าตอบแทนทางตรง ค่าตอบแทนทางอ้อมเป็นการให้ที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับ การปฏิบัติงานของพนักงานหรือไม่เกี่ยวข้องกับผลงานเป็นการให้ที่มุ่งหวังผลในการสร้างขวัญและ กำลังใจในการทำงาน ลดอัตราการขาดงาน การออกจากงาน ลดการขัดแย้งระหว่างฝ่ายพนักงาน และฝ่ายจัดการ ทำให้พนักงานมีความพึงพอใจในงาน ตลอดจนก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดี ระหว่างบริษัทกับพนักงาน

นรองค์ศักดิ์ บุญเดช (2544 : 240) กล่าวว่า ค่าตอบแทนทางอ้อม หมายถึง ประโยชน์ และบริการหรือเป็นเงินหรือสิ่งของที่ฝ่ายนายจ้างหรือฝ่ายจัดการจัดให้แก่บุคลากร นอกเหนือจากเงินเดือนและค่าใช้จ่ายที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนตามปกติอยู่แล้ว

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่า ค่าตอบแทนทางอ้อม หมายคือ เงินหรือสิ่งของหรือบริการที่บริษัทให้แก่พนักงาน นอกเหนือจากค่าตอบแทนตามปกติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและรักษาพนักงาน

4.1 ความสำคัญของค่าตอบแทนทางอ้อม

กิ่งพร ทองใบ (2549 : 394-396) กล่าวว่า ค่าตอบแทนทางอ้อมมีความสำคัญต่อบริษัทและพนักงาน ดังนี้

1. ความสำคัญของค่าตอบแทนทางอ้อมต่อบริษัท

- 1.1 ช่วยเพิ่มผลผลิตของบริษัทให้สูงขึ้น
- 1.2 ช่วยเพิ่มความเชื่อถือและแรงรักภักดีของพนักงานต่อบริษัท
- 1.3 เป็นการบำรุงรักษาและกำลังใจให้พนักงานเกิดความเต็มใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ

1.4 เป็นการช่วยประชาสัมพันธ์และชุมชนสัมพันธ์ให้กับบริษัท

- 1.5 ช่วยลดอิทธิพลทางสภาพแวดล้อมและการแพร่กระจายรัศมีบุคลากร
- 1.6 ช่วยเหลือในการสำรวจหา คัดเลือก และบรรจุแต่งตั้งบุคลากร

1.7 ลดการร้องทุกษ์

- 1.8 ป้องกันการแย่งชิงพนักงานของบริษัทคู่แข่งขัน

1.9 ทำให้พนักงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมของบริษัทมากขึ้น

2. ความสำคัญของค่าตอบแทนทางอ้อมต่опนักงาน

- 2.1 ช่วยทำให้เกิดความพึงพอใจในงานมากยิ่งขึ้น
- 2.2 ทำให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่
- 2.3 ช่วยทำให้สัมพันธภาพระหว่างพนักงานกับบริษัทดีขึ้น
- 2.4 ช่วยลดอุบัติเหตุในการทำงาน การลากงาน และการขาดงาน
- 2.5 ช่วยขัดความเครียดในการปฏิบัติงาน
- 2.6 ช่วยสร้างสามัคคีธรรมในหมู่คณะ
- 2.7 ช่วยส่งเสริมมาตรฐานการครองชีพของพนักงานให้สูงขึ้น
- 2.8 ช่วยส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิตของพนักงาน

4.2 การบริหารค่าตอบแทนทางอ้อม

กิ่งพร ทองใบ (2549 : 400-401) กล่าวว่า การบริหารค่าตอบแทนทางอ้อมที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ควรมีการดำเนินเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะในการจ่ายค่าตอบแทนทางอ้อม

เพื่อให้มีความชัดเจนในดุลยงุ้งหมาย ซึ่งเป็นการง่ายต่อการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป นักมีการกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1.1 เพื่อเสริมสร้างและเพิ่มพูนขวัญและกำลังใจในการทำงานของพนักงาน

1.2 เพื่อช่วยรักษาบุคคลให้มีความพึงพอใจในงาน และจังรักภักดีต่องค์กรจะได้ทำงานอยู่กับองค์กรไปนานๆ

1.3. เพื่อช่วยเหลือหรือให้ความอนุเคราะห์แก่พนักงาน

1.4 เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างฝ่ายจัดการและฝ่ายพนักงาน เนื่องจาก การจ่ายค่าตอบแทนทางอ้อม เป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบของฝ่ายจัดการในการช่วยเหลือ พนักงาน จึงลดความขัดแย้งในสภาพการจ้างงาน ได้

1.5 เพื่อช่วยให้การบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้นำการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของพนักงาน ควรคำนึงถึงผลประโยชน์ตอบแทนที่กิจการพึงได้รับจากการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่คุ้มกับต้นทุนค่าตอบแทนทางอ้อม

3. การขยายประโยชน์แก่พนักงาน ความมุ่งให้เกิดประโยชน์แก่พนักงานส่วนใหญ่ และการเข้าร่วมโครงการควรเป็นไปอย่างสะดวกและง่ายต่อการปฏิบัติ

4. การดำเนินการควรมีความยืดหยุ่น ควรให้พนักงานมีส่วนร่วมในการเลือก ค่าตอบแทนที่ต้องการ ได้ หรือการให้พนักงานสามารถเลือกรับค่าตอบแทนทางอ้อมได้

5. การติดต่อประชาสัมพันธ์ให้พนักงานได้ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ ค่าตอบแทนทางอ้อม ควรมีการสื่อสารให้พนักงานได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน เพื่อเปิดโอกาสให้พนักงานเข้าร่วมโครงการอย่างทั่วถึง และนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ในการจ่ายที่ดี ไว

3. การพัฒนาสมรรถภาพบุคคลของบริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชัน ไซเบอร์ จำกัด

บริษัทยูไนเต็ด อินฟอร์เมชัน ไซเบอร์ จำกัด (UIH) ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนระหว่างญี่ปุ่น และการสื่อสารแห่งประเทศไทย ในสัดส่วนร้อยละ 75 และร้อยละ 25 ตามลำดับ โดยผ่านเครือข่าย ไปเก็บนำเสนอทั่วประเทศ ให้บริการแก่ทั้งภาครัฐบาล และเอกชนที่ต้องการเชื่อมต่อการส่งข้อมูล

ระหว่างสาขา หน่วยงานที่ต้องอยู่คุณลักษณะพื้นที่ในเขตกรุงเทพฯ ปริมณฑล และต่างจังหวัด โดยเป็นการให้บริการเชื่อมต่อแบบจุดต่อจุด (Point to Point) โดยเชื่อมโดยสัญญาณจากต้นทางจุดหนึ่งด้วยเทคโนโลยี Leased Line หมายความว่าการสื่อสารข้อมูลในปริมาณมาก ๆ และต่อเนื่องตลอดเวลา นอกเหนือจากนี้ยังให้บริการเชื่อมโดยแบบจุดต่อหลายจุด (Point to Multipoint) ด้วยเทคโนโลยี Frame Relay เป็นการเชื่อมโดยสัญญาณจากต้นทาง จุดหนึ่งไปยังหลายจุดหมายเดียว หมายความว่าการที่มีสาขาจำนวนมาก และต้องการสื่อสารข้อมูลจากต้นทางไปยังหลายจุดหมายมากกว่า 1 จุด อัตราความเร็วที่ให้บริการจะเริ่มต้นที่สัญญาณความเร็วสูงเริ่มตั้งแต่ระดับ 64 กิกะบิตต่อวินาที (Kbps) ถึง 2.4 กิกะบิตต่อวินาที (Gbps) ด้วยบริการดังกล่าวองค์การทั้งภาครัฐ และเอกชนจะสามารถส่งผ่านข้อมูลบนเครือข่ายไปได้แม่นยำ เครื่องข่ายสื่อสารเป็นของตนเอง

ในการการเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรม การบริการเครือข่ายสื่อสารข้อมูลความเร็วสูงขยายตัวอย่างตัวเองเนื่องจากกิจกรรมที่รัฐบาลส่งเสริมสู่ภาคเศรษฐกิจการเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (e-Government) รวมทั้งการผลักดันจากโครงการบอร์ดแบนด์อินเทอร์เน็ต 1 ล้านเลขหมาย ทำให้ตลาดการสื่อสารข้อมูลออนไลน์มีการขยายตัวมาก ในช่วงปีที่ผ่านมา และจะยังคงมีแนวโน้มที่จะขยายตัวเพิ่มมากขึ้นในอนาคต โดยในภาวะปัจจุบันที่มีผู้ให้บริการในธุรกิจนี้เพิ่มมากขึ้น ทำให้ตลาดการให้บริการเครือข่ายข้อมูลความเร็วสูงมีการแข่งขันที่รุนแรง ดังนั้นปัจจัยที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน เช่นนี้ คือ คุณภาพของระบบเครือข่าย และ การให้บริการก่อน และหลังการขาย พื้นที่ให้บริการที่ครอบคลุมกว้างขวาง ความน่าเชื่อถือของผู้ให้บริการ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่บริการของตน ซึ่งรวมถึงการจัดหา content ต่าง ๆ มาให้บริการน าเครือข่ายของตนมากขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้เกิดความแตกต่างจากผู้ให้บริการรายอื่น ๆ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นปัจจัยที่ทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความนั่นใจในการเลือกใช้บริการจากผู้ให้บริการ

การพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของ บริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไซเบอร์ จำกัด จึงจำเป็นต้องเร่งกระบวนการพัฒนาเพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล ที่ทำให้บุคคลนั้นทำงานในความรับผิดชอบได้ดีกว่าคนอื่น โดยการจัดทำสมรรถภาพของแต่ละตำแหน่งหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน โดยการวางแผนกลยุทธ์ในการสรรหาเพื่อให้สอดคล้องกับตำแหน่งที่ต้องการ และคัดเลือกจากบุคลากรที่มีสมรรถภาพตรงกับความต้องการให้เข้ารับทำงาน เมื่อได้รับการบรรจุเข้าทำงานก็ต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ในการอบรมให้ตรงกับภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ สอดคล้อง และทันสมัยเพื่อพัฒนาเพิ่มความรู้ ทักษะ นอกจากนี้มีการนำผลการอบรมเข้ามามีส่วน ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยมีการกำหนดเป้าหมายครอบคลุมระยะเวลา ในการประเมินผลให้ชัดเจน เพื่อเป็นการสร้างความยุติธรรมกับบุคลากร และให้เป็นไปตามมาตรฐาน ภายใต้เกณฑ์ของการดำเนินงาน ภายใต้

สภาวะการณ์การแข่งขันที่รุนแรง นอกจากนี้ต้องพิจารณาบันไดขั้นความก้าวหน้าในอาชีพ และค่าตอบแทน ให้สอดคล้องกับปัจจุบัน

4. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพ็ญศิริ ตรีรัตนานุภาพ (2548 : บทคัดย่อ) การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ของบริษัท ทีโอดี จำกัด (มหาชน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานที่ส่งผลต่อระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการศึกษาปัจจัยด้านบรรยกาศองค์การในด้านโครงสร้างของ ความรับผิดชอบ การสนับสนุน ความขัดแย้ง และมาตรฐานการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมีผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพนักงาน บริษัท ทีโอดี จำกัด (มหาชน) ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (2) พนักงานบริษัท ทีโอดี จำกัด (มหาชน) ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาปฏิบัติงาน ตำแหน่ง รายได้ต่อเดือน และหน่วยงาน (แผนก/ฝ่าย) ที่สังกัดต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แตกต่างกัน (3) ปัจจัยบรรยกาศขององค์การ ในด้านขนาดและโครงสร้างของงาน ด้านการสนับสนุน ด้านความขัดแย้ง และด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แตกต่างกัน ในขณะที่ด้านความรับผิดชอบไม่มีผลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ชลิตา คงเมือง (2548 : บทคัดย่อ) ศึกษาสมรรถภาพที่พึงประสงค์ของพนักงานใน โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ขนาดใหญ่ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และ คอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ ตามองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน มีดังต่อไปนี้

1. สมรรถภาพด้านความรู้ ได้แก่ ความรอบรู้ในงานที่ทำ ความเข้าใจในงานที่ปฏิบัติ และความสามารถในการบริหารจัดการ
2. สมรรถภาพด้านทักษะ ได้แก่ การทำงานเป็นทีม การบริหารการเปลี่ยนแปลง ทักษะในการบูรณาการคิดวิเคราะห์ ทักษะด้านการคอมพิวเตอร์ ทักษะด้านการสื่อสาร และทักษะ ด้านภาษาอังกฤษ

3. สมรรถภาพด้านพฤติกรรม “ได้แก่ มุ่งสู่เป้าหมายและความสำเร็จ รักการเรียนรู้ การเรียนรู้ด้วยตนเอง การกล้าขึ้นหัดและแสดงออก การมีส่วนร่วมกับองค์การ การยึดหยุ่น อดทนต่อความกดดัน ความเป็นผู้นำ ความคิดสร้างสรรค์ และมีจริยธรรม

จีวรณ์ ปฐมกุลนิช (2546 : บทคัดย่อ) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษากระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล และ ปัจจัยภายในกิจการกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทในนิคมเขตอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร (3) เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นหรือเสนอแนะในการปรับปรุงการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ผลการวิจัยพบว่า (1) กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์โดยรวมของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า การให้รางวัลทรัพยากรมนุษย์มีค่าคะแนนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปักป้อง และ สำรองรักษาทรัพยากรมนุษย์ และ การจัดทำทรัพยากรมนุษย์ตามลำดับ เมื่อพิจารณาในแต่ละหัวข้ออย่างแต่ละด้านการให้รางวัลทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับมากทุกหัว โดยหัวข้อเกี่ยวกับรูปแบบประโยชน์ และ การให้บริการมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับมากทุกหัว โดยหัวข้อเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการปักป้องและสำรองรักษาทรัพยากรมนุษย์อยู่ในระดับมากทุกหัว โดยหัวข้อที่เกี่ยวกับการคัดเลือกมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด (2) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้านคุณวุฒิการศึกษา ตำแหน่งงาน และ ประสบการณ์ในงานด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ไม่แตกต่างกัน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทางด้านเพศ อายุ และ อายุงาน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ แตกต่างกัน ปัจจัยภายในกิจการที่แตกต่างกันทางด้านขนาดของเงินทุนจะทะเบียน จำนวนพนักงาน ผู้กำหนดนโยบายด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และ รูปแบบการจัดโครงสร้างองค์กร มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการ และ กลยุทธ์ในการบริหาร มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่แตกต่างกัน (3) จากผลการวิจัยมีข้อคิดเห็น และ ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงกระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ด้านการจัดทำทรัพยากรมนุษย์ในหัวข้อที่เกี่ยวกับ การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ การวิเคราะห์งาน และ การสรรหา ด้านการให้รางวัล

ทรัพยากรมนุษย์ในหัวข้อเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านการปกป้อง และ สำรองรักษา
ทรัพยากรมนุษย์ในหัวข้อที่เกี่ยวกับการดำเนินการด้านความปลอดภัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานบริษัท ญี่ปุ่นเต็ด อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด
จำนวน 585 คน

กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (non-probability sampling) และใช้การเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (convenience sampling)

วิธีการสุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดโดยใช้สูตรของทารโ ยามานะ (Taro Yamane) เพราะเป็นการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ทราบจำนวนที่แน่นอน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

สูตร	n	=	N/(1+Ne ²)
เมื่อ	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน	ขนาดของประชากร
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 5
แทนค่า	n	=	585 / (1+585 (0.05) ²)
		=	237 คน

ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่ใช้แทนขนาดของประชากรคือ อย่างน้อย 237 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- 2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยพนักงานบริษัท ญี่ปุ่นเต็ด อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ
  - ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งแสดงลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน อายุงาน หน่วยงานสังกัด
  - ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของพนักงาน แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการสร้างแรงจูงใจ ด้านการฝึกอบรม ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และด้านค่าตอบแทน

ส่วนที่ 3 คำถานปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงข้อคิดเห็น/เสนอแนะเพิ่มเติม

- 2.2 การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและจำนวนภาษาของแบบทดสอบ เสนอ
ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบ
- 2.3 นำแบบทดสอบตามไปทบทล่องับกลุ่มตัวอย่าง 20 ราย เพื่อทดสอบความเชื่อมั่นของ
แบบสอบถาม

3. การเก็บรวมรวมข้อมูล

3.1 การศึกษาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการศึกษาจากบทความ
ทางวิชาการ การวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลจากสื่อต่างๆ

3.2 การศึกษาจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการสร้างแบบสอบถาม เพื่อ
เก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 270 ชุด

3.3 การสร้างแบบสอบถาม ตามวัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวัดความคิดเห็นนี้ได้กำหนดมาตรฐานเป็น 5 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ค่าคะแนน	5
เห็นด้วยมาก	ค่าคะแนน	4
เห็นด้วยปานกลาง	ค่าคะแนน	3
เห็นด้วยน้อย	ค่าคะแนน	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ค่าคะแนน	1

โดยเมื่อรวบรวมข้อมูลและแยกแจงความถี่แล้ว จะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมา
พิจารณาระดับความคิดเห็น ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ระดับ} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= (5 - 1)/5 \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 4.20 – 5.00 หากถึง มีความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.40 – 4.19 หมายถึง มีความคิดเห็น เห็นด้วยมาก
 ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 2.60 – 3.39 หมายถึง มีความคิดเห็น เห็นด้วยปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.80 – 2.59 หมายถึง มีความคิดเห็น เห็นด้วยน้อย
 ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.00 – 1.79 หมายถึง มีความคิดเห็น เห็นด้วยน้อยที่สุด

การรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และนำมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรม
 คอมพิวเตอร์สำหรับคำนวณหาค่าสถิติที่ต้องการ มีวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการอธิบายลักษณะ โดยทั่วไปของ
 ข้อมูล สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป
2. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการอธิบายลักษณะ โดยทั่วไปของ
 ข้อมูล สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) เพื่ออธิบายการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร
3. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้สถิติ t-test และ F-test แบบ One-way analysis of variance และในการนี้ที่พบความแตกต่างของมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบแบบรายคู่ (Multiple comparisons) โดยเลือกใช้สถิติ Scheffe

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลกร ของบริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชัน ไฮเวย์ จำกัด เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 237 คน ซึ่ง ผู้ศึกษาอนุญาตให้แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลกร

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลกร

ตามลักษณะส่วนบุคคล

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

เพื่อความสะดวกผู้ศึกษาได้ใช้อักษรย่อ และสัญลักษณ์ทางสถิติแทนความหมาย ดังนี้

n หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t หมายถึง สถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-test)

F หมายถึง อัตราส่วนความแปรปรวนของ Fisher (Fisher's Variance Ratio)

Df หมายถึง ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

SS หมายถึง ผลรวมของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)

MS หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสองเฉลี่ย (Mean of Squares)

prob หมายถึง ความน่าจะเป็น (Probability) ที่แสดงระดับความมั่นคงสำคัญ

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา ระดับตำแหน่ง อายุงาน หน่วยงานต้นสังกัด ข้อมูลดังตาราง 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n = 237 คน)	ร้อยละ (100.0)
1. เพศ		
ชาย	158	66.7
หญิง	79	33.3
2. อายุ		
20 - 30 ปี	76	32.1
31 - 40 ปี	149	62.9
41 - 50 ปี	12	5.0
51 - 60 ปี	0	0.0
3. ระดับการศึกษา		
ปวช. / ม.6	2	0.8
ปวส. / อนุปริญญา	52	21.9
ปริญญาตรี	158	66.7
สูงกว่าปริญญาตรี	25	10.5
4. ระดับตำแหน่ง		
พนักงาน	61	25.7
ช่างเทคนิค	47	19.8
จนท. / จนท. เทคนิค	53	22.4
วิศวกร	38	16.0
หน.ทีม / วิศวกรส่วน / ช่างเทคนิคส่วน	29	12.2
ผู้จัดการ / วิศวกรแผนก	9	3.8

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
5. อายุงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	55	23.2
5 ปีขึ้นไป – 10 ปี	78	32.9
10 ปีขึ้นไป – 15 ปี	90	38.0
15 ปีขึ้นไป – 20 ปี	14	5.9
20 ปีขึ้นไป	0	0.0
6. หน่วยงานต้นสังกัด		
ส่วนทรัพยากรมนุษย์/บัญชี/การเงิน	20	8.4
ส่วนปฏิบัติการติดตั้งและซ่อมบำรุง	108	45.6
ส่วนคลังสินค้า /โลจิสติกส์	13	5.5
ส่วนวางแผนและออกแบบ	22	9.3
ส่วนการตลาด / การขาย	15	6.3
ส่วนควบคุมคุณภาพและคุ้มครองระบบ	29	12.2
ส่วนดูแลลูกค้าสัมพันธ์	13	5.5
ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศ	17	7.2
รวม	237	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เป็นดังนี้
 เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และเพศหญิง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4

อายุ ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 และน้อยที่สุดอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ การศึกษาระดับ ปวส. จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 การศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 และน้อยที่สุดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ระดับตำแหน่ง ส่วนใหญ่ตำแหน่งพนักงาน จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่/เจ้าหน้าที่เทคนิค จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 ตำแหน่งช่างเทคนิค จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ตำแหน่งวิศวกร จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตำแหน่ง หัวหน้าทีม/วิศวกรส่วน/ช่างเทคนิคส่วน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และน้อยที่สุดตำแหน่ง ผู้จัดการ/วิศวกรแผนก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8

อายุงาน ส่วนใหญ่มีอายุงานระหว่าง 10 ปีขึ้นไป – 15 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมา คือ อายุงานระหว่าง 5 ปีขึ้นไป – 10 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 อายุงาน น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 อายุงานระหว่าง 15 ปีขึ้นไป – 20 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 และน้อยที่สุดอายุงานมากกว่า 20 ปีขึ้นไป จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

หน่วยงานสังกัด ส่วนใหญ่น่วยงานสังกัด ฝ่ายปฏิบัติการติดตั้งและซ่อมบำรุง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 รองลงมา คือ ฝ่ายควบคุมคุณภาพและดูแลระบบ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ฝ่ายวางแผนและออกแบบ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์/ การเงิน/บัญชี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ฝ่ายการตลาดและการขาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ฝ่ายคลังสินค้า/โลจิสติกส์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และ ฝ่ายดูแลลูกค้า จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร

ผู้ศึกษาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นที่มีต่อการ พัฒนาสมรรถภาพบุคลากรในภาพรวม และแยกเป็นรายด้าน คือ ด้านการสร้างและคัดเลือก ด้าน การฝึกอบรม ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และด้าน ค่าตอบแทน ปรากฏข้อมูลตามตารางที่ 4.2 – 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร โดยรวม

การพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. การสร้างและคัดเลือก	3.41	0.756	มาก
2. การฝึกอบรม	3.45	0.820	มาก
3. ความก้าวหน้าในอาชีพ	2.90	0.878	ปานกลาง
4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.14	0.830	ปานกลาง
5. ค่าตอบแทน	2.90	0.836	น้อย
รวม	3.15	0.824	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ในด้านการฝึกอบรม ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมา คือ ด้านการสร้างและคัดเลือก อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.40$) ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) และน้อยสุดมี 2 ด้าน คือ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.90$) กับด้านค่าตอบแทน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.90$)

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านการสร้างและคัดเลือก

ด้านการสร้างและคัดเลือก	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. แผนการสร้างและคัดเลือกพนักงานมีระยะเวลาดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบายของบริษัท	3.37	0.857	ปานกลาง
2. การประชาสัมพันธ์เป็นไปอย่างทั่วถึง ทำให้กระบวนการสรรหาไม่ประ塞ติทิศภาพ	3.22	0.952	ปานกลาง
3. กระบวนการสรรหาและคัดเลือกพนักงานมีความโปร่งใสและยุติธรรม	3.37	0.972	ปานกลาง
4. กระบวนการคัดเลือกทำให้ได้พนักงานที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของส่วนงานได้	3.49	0.914	มาก
5. กระบวนการสรรหาและคัดเลือกทำให้ได้รับพนักงานที่มีความรู้ความสามารถ	3.59	0.915	มาก
รวม	3.41	0.922	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรด้านการสร้างและคัดเลือกภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ในข้อ กระบวนการสร้างและคัดเลือกทำให้ได้รับพนักงานที่มีความรู้ ความสามารถ ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมา คือ กระบวนการคัดเลือกทำให้ได้พนักงานที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของส่วนงาน ได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.49$) แผนการสร้างและคัดเลือกพนักงานมีระยะเวลาดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบายของบริษัทอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) กระบวนการสร้างและคัดเลือกพนักงานมีความโปร่งใสและยุติธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) และน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ การประชาสัมพันธ์เป็นไปอย่างทั่วถึง ทำให้กระบวนการสร้างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.22$)

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านการฝึกอบรม

ด้านการฝึกอบรม	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. แผนการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรมีความชัดเจน และสอดคล้องกับเป้าหมายในแต่ละปีของบริษัท	3.33	0.963	ปานกลาง
2. แผนการพัฒนาบุคลากรสามารถสนองตอบต่อความต้องการของส่วนงานได้	3.41	0.947	มาก
3. หลักสูตรอบรมมีความทันสมัย และทันต่อเทคโนโลยี	3.54	0.894	มาก
4. หลักสูตรอบรมสามารถเสริมสร้างศักยภาพ และความก้าวหน้าให้แก่พนักงานได้	3.57	0.944	มาก
5. หลักสูตรอบรมมีความหลากหลาย ที่เหมาะสมกับพนักงานในแต่ละกลุ่มงาน	3.40	0.950	มาก
รวม	3.45	0.939	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรด้านการฝึกอบรมภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความคิดเห็นสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ในข้อ หลักสูตรอบรมสามารถเสริมสร้างศักยภาพ และความก้าวหน้าให้แก่พนักงานได้ ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมา คือ หลักสูตรอบรมมีความทันสมัย และทัน

ต่อเทคโนโลยีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) แผนการพัฒนาบุคคลสามารถสนองตอบต่อความต้องการของส่วนงานได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.41$) หลักสูตรอบรมมีความหลากหลายที่เหมาะสมกับพนักงานในแต่ละกลุ่มงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.40$) และน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ แผนการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลการมีความชัดเจน และสอดคล้องกับเป้าหมายในแต่ละปีของบริษัท ($\bar{X} = 3.33$)

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ

ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. โดยมากการวางแผนความก้าวหน้าในอาชีพ และ การวางแผนทดสอบตำแหน่งในระดับบริหาร มี ความชัดเจน	2.92	0.973	ปานกลาง
2. แผนความก้าวหน้าในอาชีพ และแผนทดสอบ ตำแหน่งในระดับบริหาร มีการดำเนินการอย่างเป็น รูปธรรม	2.89	0.937	ปานกลาง
3. พนักงานมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งตาม ความสามารถที่เท่าเทียมกัน	2.70	1.056	ปานกลาง
4. แผนความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถกระตุ้นให้ พนักงานทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น	3.10	1.091	ปานกลาง
5. แผนความก้าวหน้าในอาชีพในปัจจุบัน สามารถ รักษาพนักงานที่มีศักยภาพไว้ได้	2.89	1.082	ปานกลาง
รวม	2.90	1.027	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พนว่าความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลการด้าน ความก้าวหน้า ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ในข้อ แผนความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถกระตุ้นให้ พนักงานทำงานอย่างเต็มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คือ นโยบายการวางแผนความก้าวหน้าในอาชีพ และการวางแผนทดสอบตำแหน่งในระดับบริหาร มี ความชัดเจนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$) แผนความก้าวหน้าในอาชีพ และแผนทดสอบ ตำแหน่งในระดับบริหาร มีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) แผน

ความก้าวหน้าในอาชีพในปัจจุบัน สามารถรักษาพนักงานที่มีศักยภาพไว้ได้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.89$) และน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ พนักงานมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งตามความสามารถที่เท่าเทียมกัน ($\bar{X} = 2.70$)

ตารางที่ 4.6 แสดงระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านการประเมินผลปฏิบัติงาน

ด้านการประเมินผลปฏิบัติงาน	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานมีความชัดเจน และเป็นธรรม	2.97	1.047	ปานกลาง
2. การกำหนดเป้าหมายในการการประเมินผลการ ปฏิบัติงาน มีความสอดคล้องกับหน้าที่ความ รับผิดชอบ	3.18	0.917	ปานกลาง
3. หัวหน้าส่วนงานและพนักงานได้ร่วมกันกำหนด ตัวชี้วัดและเป้าหมายการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทุกรังสี	3.15	0.938	ปานกลาง
4. หัวหน้าแจ้งให้พนักงานรับทราบผลการประเมิน ของตนเองทุกรังสี	3.39	1.098	ปานกลาง
5. บริษัทได้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานไป ปรับปรุงแผนการพัฒนาบุคคลากร เพื่อ เสริมสร้าง ความสามารถ และผลักดันให้พนักงานทำงานให้ได้ ตามเป้าหมาย	3.03	0.982	ปานกลาง
รวม	3.14	0.996	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบร่วมกับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลากรด้านการประเมินผลปฏิบัติงาน ภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วมกับความคิดเห็นสูงที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ในข้อ หัวหน้าแจ้งให้พนักงานรับทราบผลการประเมินของตนเองทุกรังสี ($\bar{X} = 3.39$) รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง คือ การกำหนดเป้าหมายในการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีความสอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.18$) หัวหน้าส่วนงานและพนักงานได้ร่วมกันกำหนดตัวชี้วัดและเป้าหมายการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกรังสีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) บริษัทได้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานไปปรับปรุงแผนการพัฒนาบุคคลากร เพื่อ เสริมสร้างความสามารถ และผลักดันให้พนักงานทำงานให้ได้ตามเป้าหมาย

อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) และน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานมีความชัดเจนและเป็นธรรม ($\bar{X} = 2.97$)

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับความคิดเห็นของการพัฒนาสมรรถภาพ ด้านค่าตอบแทน

ด้านค่าตอบแทน	$\bar{X}$	SD	ระดับความคิดเห็น
1. เงินเดือนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับค่าครองชีพ ในปัจจุบัน	3.37	0.857	ปานกลาง
2. เงินเดือนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับลักษณะงาน	3.22	0.952	ปานกลาง
3. สวัสดิการ เช่น ประกันภัยชีวิต กองทุนสำรองเลี้ยง ชีพ กองทุนเพื่อการถ่ายทอดเชื่อ วันลา ค่าเดินทาง ค่าล่วงเวลา มีความเหมาะสม	3.37	0.972	ปานกลาง
4. ค่าตอบแทนสามารถชาร์จรักษาพนักงานส่วนใหญ่ ไว้ได้	3.49	0.914	มาก
5. ค่าตอบแทนของบริษัท สามารถกระตุ้นให้พนักงาน ทำงานได้เต็มประสิทธิภาพ	3.59	0.915	มาก
รวม	3.40	0.921	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบร่วมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร่วม ความคิดเห็นสูงที่สุดอยู่ในระดับมาก ในข้อ ค่าตอบแทนของบริษัท สามารถกระตุ้นให้พนักงานทำงานได้เต็มประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมาอยู่ในระดับมาก คือ ค่าตอบแทนสามารถชาร์จรักษาพนักงานส่วนใหญ่ไว้ได้ ($\bar{X} = 3.49$) เงินเดือนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) สวัสดิการ เช่น ประกันภัยชีวิต กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนเพื่อการถ่ายทอดเชื่อ วันลา ค่าเดินทาง ค่าล่วงเวลา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) และน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง คือ เงินเดือนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับลักษณะงาน ($\bar{X} = 3.22$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรตามลักษณะส่วนบุคคล

ผู้ศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของพนักงานจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล เพื่อทดสอบสมมุติฐาน “ลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรแตกต่างกัน” ปรากฏข้อมูลตามตารางที่ 4.8 -4.23 ดังนี้

ตารางที่ 4.8 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของบริษัท ญี่ปุ่นเต็ค อินฟอร์เมชั่น ไฮเทค จำกัด จำแนกตามเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากร	เพศ				Df	t	t-prob			
	ชาย		หญิง							
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD						
1. การสร้างห้องเรียนที่ดี	3.398	0.758	3.417	0.757	235	-0.182	0.888			
2. การฝึกอบรม	3.444	0.828	3.468	0.808	235	-0.212	0.558			
3. ความก้าวหน้าในอาชีพ	2.891	0.857	2.921	0.924	235	-0.250	0.580			
4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน	3.167	0.804	3.098	0.885	235	0.596	0.569			
5. ค่าตอบแทน	2.932	0.801	2.848	0.904	235	0.735	0.114			

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร เพศชายหรือเพศหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.9 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของ
บริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชัน ไอเวิร์ชั่น จำกัด จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนา สมรรถภาพของบุคลากร	อายุ	n	$\bar{X}$	SD	F-ratio	Sig
1. การสร้างและคัดเลือก	20 – 30 ปี	76	3.58	0.787	3.460	0.033*
	31 - 40 ปี	149	3.32	0.726		
	41 – 50 ปี	12	3.20	0.772		
2. การฝึกอบรม	20 – 30 ปี	76	3.60	0.800	1.838	0.161
	31 - 40 ปี	149	3.37	0.821		
	41 – 50 ปี	12	3.41	0.871		
3. ความก้าวหน้าในอาชีพ	20 – 30 ปี	76	3.00	0.995	1.074	0.343
	31 - 40 ปี	149	2.86	0.798		
	41 – 50 ปี	12	2.66	1.035		
4. การประเมินผลการ ปฏิบัติงาน	20 – 30 ปี	76	3.35	0.888	4.064	0.018*
	31 - 40 ปี	149	3.06	0.759		
	41 – 50 ปี	12	2.85	1.085		
5. ค่าตอบแทน	20 – 30 ปี	76	2.88	1.039	0.065	0.937
	31 - 40 ปี	149	2.90	0.713		
	41 – 50 ปี	12	2.98	0.884		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรจำแนกตามอายุ มีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการสร้างและคัดเลือก กับด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และไม่แตกต่างกันในด้านการฝึกอบรม ความก้าวหน้าในอาชีพ และ ค่าตอบแทน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์แหล่งความแปรปรวนความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนา สมรรถภาพของบุคลากร	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F-ratio	Sig
1. การสร้างและคัดเลือก	ระหว่างกลุ่ม	2	3.881	1.941	3.460	0.033*
	ภายในกลุ่ม	234	131.233	0.561		
	รวม	236	135.114			
2. การฝึกอบรม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.455	1.227	1.838	0.161
	ภายในกลุ่ม	234	156.256	0.668		
	รวม	236	158.711			
3. ความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.656	0.828	1.074	0.343
	ภายในกลุ่ม	234	180.473	0.771		
	รวม	236	182.130			
4. การประเมินผลการ ปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	2	5.471	2.735	4.064	0.018*
	ภายในกลุ่ม	234	157.474	0.673		
	รวม	236	162.945			
5. ค่าตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.092	0.046	0.065	0.937
	ภายในกลุ่ม	234	164.993	0.705		
	รวม	236	165.085			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.10 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร จำแนกตามอายุ จะมีความคิดเห็นแตกต่างด้านการสร้างและคัดเลือก กับด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ในขณะที่ด้านการฝึกอบรม ความก้าวหน้าในอาชีพ และ ค่าตอบแทน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบอายุรายคู่ ด้านการสรรหาและคัดเลือก

อายุ	20-30 ปี 31-40 ปี 41 -50 ปี 51-60 ปี			
	$\bar{X}$	3.58	3.32	3.20
20-30 ปี	3.58	-	0.050*	0.253
31-40 ปี	3.32	-	-	0.848
41 -50 ปี	3.20	-	-	-
51-60 ปี	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.11 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรในด้านการสรรหาและคัดเลือกจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 20-30 ปี แตกต่างกับ อายุ 31-40 ปี โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบอายุรายคู่ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

อายุ	20-30 ปี 31-40 ปี 41 -50 ปี 51-60 ปี			
	$\bar{X}$	3.35	3.06	2.85
20-30 ปี	3.35	-	0.040*	0.142
31-40 ปี	3.06	-	-	0.694
41 -50 ปี	2.85	-	-	-
51-60 ปี	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรในด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานจำแนกตามอายุ พบว่า อายุ 20-30 ปี แตกต่างกับอายุ 31-40 ปี โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการวิเคราะห์แหล่งความแปรปรวนความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนา สมรรถภาพของบุคลากร	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F-ratio	Sig
1. การสร้างและคัดเลือก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 233 236	0.713 134.401 135.114	0.238 0.577	0.412	0.745
2. การฝึกอบรม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 233 236	5.423 153.289 158.711	1.808 0.658	2.747	0.050*
3. ความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 233 236	1.417 180.713 182.130	0.472 0.776	0.609	0.610
4. การประเมินผลการ ปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 233 236	0.014 162.930 162.945	0.005 0.699	0.007	0.999
5. ค่าตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 233 236	4.319 160.766 165.085	1.440 0.690	2.087	0.103

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบร่วงกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร จำแนกตามระดับการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการฝึกอบรม และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในด้านการสร้างและคัดเลือก ความก้าวหน้าในอาชีพ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และ ค่าตอบแทน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบระดับการศึกษารายคู่ ด้านการฝึกอบรม

อายุ	$\bar{X}$	ปวช. / ม. 6	ปวส. / อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		3.90	3.65	3.43	3.12
ปวช. / ม. 6	3.90	-	0.982	0.883	0.635
ปวส. / อนุปริญญา	3.65	-	-	0.388	0.042*
ปริญญาตรี	3.43	-	-	-	0.366
สูงกว่าปริญญาตรี	3.12	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร ในด้านการฝึกอบรมจำแนกตามระดับการศึกษา พบร่วมกับระดับการศึกษา ปวส. / ม. 6 แตกต่างกับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการวิเคราะห์แหล่งความแปรปรวนความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร จำแนกตามระดับตำแหน่ง

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนา สมรรถภาพของบุคลากร	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F-ratio	Sig
1. การสร้างและคัดเลือก	ระหว่างกลุ่ม	5	3.880	0.776	1.366	0.238
	ภายในกลุ่ม	231	131.234	0.568		
	รวม	236	135.114			
2. การฝึกอบรม	ระหว่างกลุ่ม	5	9.826	1.965	3.049	0.011*
	ภายในกลุ่ม	231	148.885	0.645		
	รวม	236	158.711			
3. ความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	5	4.999	1.000	1.304	0.263
	ภายในกลุ่ม	231	177.130	0.767		
	รวม	236	182.130			
4. การประเมินผลการ ปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	5	1.967	0.393	0.565	0.727
	ภายในกลุ่ม	231	160.978	0.697		
	รวม	236	162.945			
5. ค่าตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม	5	0.926	0.185	0.261	0.934
	ภายในกลุ่ม	231	164.158	0.711		
	รวม	236	165.085			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรจำแนกตามระดับตำแหน่งมีความแตกต่างกันในด้านการฝึกอบรม และ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในด้านการสร้างและคัดเลือก ความก้าวหน้าในอาชีพ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และ ค่าตอบแทน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05.

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบระดับตำแหน่งรายคู่ ด้านการฝึกอบรม

อายุ	พนักงาน	ช่าง	จนท. /	วิศวกร	หน. ทีม /	ผู้จัดการ /	
			เทคนิค	จนท.	วิศวกร	วิศวกร	
				เทคนิค	ส่วน	แผนก	
	$\bar{X}$	3.56	3.51	3.65	3.25	3.17	2.88
พนักงาน	3.56	-	1.00	0.996	0.621	0.459	0.356
ช่างเทคนิค	3.51		-	0.981	0.803	0.647	0.462
จนท. / จนท.	3.65			-	0.350	0.239	0.022*
เทคนิค							
วิศวกร	3.25				-	0.999	0.913
หน. ทีม / วิศวกร	3.17					-	0.973
ส่วน							
ผู้จัดการ / วิศวกร	2.88						-
แผนก							

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรในด้านการฝึกอบรมจำแนกตามระดับตำแหน่ง พบร่วมระดับตำแหน่ง จนท. / จนท. เทคนิค แตกต่างกับระดับตำแหน่งผู้จัดการ / วิศวกรแผนก โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการวิเคราะห์แหล่งความแปรปรวนความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร จำแนกตามอาชีวงาน

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนา สมรรถภาพของบุคลากร	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F-ratio	Sig
1. การสร้างและคัดเลือก	ระหว่างกลุ่ม	3	3.391	1.130	1.999	0.115
	ภายในกลุ่ม	233	131.723	0.565		
	รวม	236	135.114			
2. การฝึกอบรม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.670	1.223	1.838	0.141
	ภายในกลุ่ม	233	155.042	0.665		
	รวม	236	158.711			
3. ความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.896	0.632	0.817	0.486
	ภายในกลุ่ม	233	180.234	0.774		
	รวม	236	182.130			
4. การประเมินผลการ ปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม	3	7.003	2.334	3.488	0.016*
	ภายในกลุ่ม	233	155.941	0.669		
	รวม	236	162.945			
5. ค่าตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.471	0.157	0.222	0.881
	ภายในกลุ่ม	233	164.614	0.706		
	รวม	236	165.085			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรจำแนกตามอาชีวงานความแตกต่างกันด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในด้านการสร้างและคัดเลือก การฝึกอบรม ความก้าวหน้าในอาชีพ และค่าตอบแทน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบอายุงานรายคู่ ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน

อายุ	น้อยกว่า	5 ปีขึ้นไป	10 ปีขึ้น	15 ปีขึ้นไป
	20 ปี	- 10 ปี	ไป - 15 ปี	- 20 ปี
$\bar{X}$	3.41	3.18	2.97	2.98
น้อยกว่า 20 ปี	3.41	-	0.472	0.022*
5 ปีขึ้นไป – 10 ปี	3.18	-	0.439	0.877
10 ปีขึ้นไป – 15 ปี	2.97	-	-	1.000
15 ปีขึ้นไป - 20 ปี	2.98	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรในด้านการประเมินผลการปฏิบัติงานจำแนกตามอายุงาน พบว่า อายุงานน้อยกว่า 20 ปี แตกต่างกับอายุงาน 10 ปีขึ้นไป – 15 ปี โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการวิเคราะห์แหล่งความแปรปรวนความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร จำแนกตามหน่วยงานสังกัด

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนา สมรรถภาพของบุคลากร	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F-ratio	Sig
1. การสร้างและคัดเลือก	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7 229 236	10.478 124.636 135.114	1.497 0.544	2.750	0.009*
2. การฝึกอบรม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7 229 236	14.726 143.985 158.711	2.104 0.629	3.346	0.002*
3. ความก้าวหน้าในอาชีพ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7 229 236	13.941 168.189 182.130	1.992 0.734	2.712	0.010*
4. การประเมินผลการ ปฏิบัติงาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7 229 236	6.047 156.898 162.945	0.864 0.685	1.261	0.271
5. ค่าตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	7 229 236	17.848 147.236 165.085	2.550 0.643	3.966	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรจำแนกตามหน่วยงานสังกัดมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการสร้างและคัดเลือก การฝึกอบรม ความก้าวหน้าในอาชีพ และ ค่าตอบแทน และไม่มีคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยงานต้นสังกัดรายคู่ ด้านการสร้างและคัดเลือก

อายุ	D1	D2	D3	D4	D5	D6	D7	D8	
	$\bar{X}$	3.69	3.51	3.18	3.10	3.33	3.04	3.67	3.41
D1	3.69	-	0.995	0.813	0.463	0.959	0.024*	1.000	0.988
D2	3.51	-		0.939	0.567	0.997	0.025*	0.999	1.000
D3	3.18		-		1.000	1.000	1.000	0.893	0.998
D4	3.10			-		0.996	1.000	0.660	0.973
D5	3.33				-		0.980	0.982	1.000
D6	3.04					-		0.468	0.910
D7	3.67						-		0.995
D8	3.41							-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

D1 หมายถึง ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ / บัญชี / การเงิน

D2 หมายถึง ฝ่ายปฏิบัติการติดตั้ง และซ่อมบำรุง

D3 หมายถึง ฝ่ายคลังสินค้า / โลจิสติกส์

D4 หมายถึง ฝ่ายวางแผน และออกแบบ

D5 หมายถึง ฝ่ายการตลาด / การขาย

D6 หมายถึง ฝ่ายควบคุมภาพ และคุณภาพ

D7 หมายถึง ฝ่ายดูแลลูกค้า

D8 หมายถึง ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

จากตารางที่ 4.20 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการพัฒนา สมรรถภาพบุคลากรในด้านการสร้างและคัดเลือกจำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด พบว่าฝ่าย ทรัพยากรมนุษย์ / บัญชี / การเงิน แตกต่างกับหน่วยงานต้นสังกัดฝ่ายควบคุมภาพ และดูแล ระบบ และหน่วยงานต้นสังกัดฝ่ายปฏิบัติการติดตั้ง และซ่อมบำรุง แตกต่างกับหน่วยงานต้นสังกัด ฝ่ายควบคุมภาพ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยงานต้นสังกัดรายคู่ ด้านการฝึกอบรม

อายุ	D1	D2	D3	D4	D5	D6	D7	D8	
	$\bar{X}$	3.81	3.60	3.04	3.01	3.41	3.18	3.69	3.25
D1	3.81	-	0.992	0.401	0.017*	0.951	0.399	1.000	0.727
D2	3.60	-	0.576	0.020*	0.998	0.509	1.000	0.906	
D3	3.04	-	-	1.000	0.982	1.000	0.742	0.999	
D4	3.01	-	-	-	0.946	0.999	0.552	0.996	
D5	3.41	-	-	-	-	0.997	0.997	1.000	
D6	3.18	-	-	-	-	-	0.817	1.000	
D7	3.69	-	-	-	-	-	-	0.947	
D8	3.25	-	-	-	-	-	-	-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

D1 หมายถึง ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ / บัญชี / การเงิน

D2 หมายถึง ฝ่ายปฏิบัติการติดตั้ง และซ่อมบำรุง

D3 หมายถึง ฝ่ายคลังสินค้า / โลจิสติกส์

D4 หมายถึง ฝ่ายวางแผน และออกแบบ

D5 หมายถึง ฝ่ายการตลาด / การขาย

D6 หมายถึง ฝ่ายควบคุมภาพ และดูแลระบบ

D7 หมายถึง ฝ่ายดูแลลูกค้า

D8 หมายถึง ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

จากตารางที่ 4.21 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรในด้านการฝึกอบรมจำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด พบว่าฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ บัญชี / การเงิน แตกต่างกันหน่วยงานต้นสังกัดฝ่ายวางแผน และออกแบบ และหน่วยงานต้นสังกัด ฝ่ายปฏิบัติการติดตั้ง และซ่อมบำรุง แตกต่างกันหน่วยงานต้นสังกัดฝ่ายวางแผนและออกแบบ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยงานต้นสังกัดรายคู่ ด้านความหน้าในอาชีพ

อายุ	D1	D2	D3	D4	D5	D6	D7	D8	
	$\bar{X}$	3.26	2.98	2.64	2.49	2.80	2.68	3.46	2.72
D1	3.26	-	0.970	0.774	0.301	0.928	0.615	1.000	0.832
D2	2.98		-	0.971	0.543	0.999	0.904	0.819	0.989
D3	2.64			-	1.000	1.000	1.000	0.555	1.000
D4	2.49				-	0.992	0.999	0.019*	0.998
D5	2.80					-	1.000	0.761	1.000
D6	2.68						-	0.391	1.000
D7	3.46						-	0.615	
D8	2.72							-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

D1 นายถึง ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ / บัญชี / การเงิน

D2 นายถึง ฝ่ายปฏิบัติการติดตั้ง และซ่อมบำรุง

D3 นายถึง ฝ่ายคลังสินค้า /โลจิสติกส์

D4 นายถึง ฝ่ายวางแผน และออกแบบ

D5 นายถึง ฝ่ายการตลาด / การขาย

D6 นายถึง ฝ่ายควบคุมภาพ และดูแลระบบ

D7 นายถึง ฝ่ายคุณภาพค้า

D8 นายถึง ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

จากตารางที่ 4.22 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรในด้านความก้าวหน้าในอาชีพจำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด พบร่วมกันวางแผน และออกแบบแตกต่างกันหน่วยงานต้นสังกัดฝ่ายคุณภาพค้า โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ตารางที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบหน่วยงานต้นสังกัดรายคู่ ด้านค่าตอบแทน

อายุ	D1	D2	D3	D4	D5	D6	D7	D8	
	$\bar{X}$	3.52	2.96	2.40	2.56	2.50	2.80	3.43	2.88
D1	3.52	-	0.602	0.044*	0.108	0.140	0.424	1.000	0.764
D2	2.96		-	0.574	0.716	0.748	0.996	0.785	1.000
D3	2.40			-	1.000	1.000	0.945	0.157	0.913
D4	2.56				-	1.000	0.993	0.221	0.981
D5	2.50					-	0.988	0.241	0.972
D6	2.80						-	0.593	1.000
D7	3.43							-	0.840
D8	2.88								-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

D1 หมายถึง ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ / บัญชี / การเงิน

D2 หมายถึง ฝ่ายปฏิบัติการติดตั้ง และซ่อมบำรุง

D3 หมายถึง ฝ่ายคลังสินค้า / โลจิสติกส์

D4 หมายถึง ฝ่ายวางแผน และออกแบบ

D5 หมายถึง ฝ่ายการตลาด / การขาย

D6 หมายถึง ฝ่ายควบคุมภาพ และดูแลระบบ

D7 หมายถึง ฝ่ายดูแลลูกค้า

D8 หมายถึง ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

จากตารางที่ 4.23 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรในด้านค่าตอบแทนจำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด พบร่วมฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ / บัญชี / การเงิน แตกต่างกับหน่วยงานต้นสังกัดฝ่ายคลังสินค้า / โลจิสติกส์ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะส่วนบุคคลด้าน เพศ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และหน่วยงานสังกัด ไม่แตกต่างกันในความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลการ จังปฐม เศรษฐมติฐานที่ 2 ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีลักษณะส่วนบุคคล ด้าน อายุ และอาชญา แตกต่างกันใน ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลการ จังขอบรับสมมติฐานที่ 2

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้ศึกษาร่วมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่ได้รับเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม และ กลุ่มตัวอย่าง ได้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 60 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ศึกษาจึงได้วิเคราะห์ สรุปผลได้ตามตารางที่ 4.24 ดังนี้

จากตารางที่ 4.24 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลการ	จำนวน (n=60)	ร้อยละ (100.0)
1. ด้านการสรรหาและคัดเลือก		
1.1 ควรให้ตรงกับความสามารถและหน้าที่รับผิดชอบ	23	38.33
1.2 ควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์	8	13.33
1.3 การพิจารณาคัดเลือกรอบบุคคลธรรม	4	6.67
1.4 การสรรหาบุคคลจากการภายในองค์กร	1	1.67
1.5 การสรรหาและคัดเลือกให้ตรงกับเป้าหมายขององค์กร	5	8.37
1.6 การสรรหาและคัดเลือกคำแนะนำจากการส่วนกลางให้มีหลักเกณฑ์ เดียวกัน	1	1.67
2. ด้านการผูกอบรม		
2.1 ควรอบรมให้ทั่วถึงทุกคน	9	15.00
2.2 ควรอบรมให้สมำเสมอ	26	43.33
2.3 จัดหลักสูตรการอบรมเกี่ยวกับงาน	14	23.33
2.4 ผู้เข้าอบรมตระหนักรถึงการอบรม	1	1.67
3. ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ		
3.1 ควรจัดแสดงขั้นบัน្តให้ความก้าวหน้าในอาชีพไว้อย่างชัดเจน	27	45.00
3.2 ให้มีความยุติธรรมต่อการพิจารณาเลื่อนตำแหน่ง	2	3.33

3.3 พนักงานไม่มีความก้าวหน้าในตำแหน่งนั้น	12	20.00
3.4 ควรปรับตำแหน่งให้ตรงกับความรู้ ความสามารถที่รับผิดชอบ	5	8.33
4. ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน		
4.1 ควรมีความยุติธรรมและโปร่งใส	28	46.67
4.2 ควรกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินให้ชัดเจน	10	16.67
4.3 ให้มีส่วนร่วมในการประเมิน	6	10.00
4.4 ไม่ได้รับทราบผลการประเมิน	4	6.67
4.5 พนักงานเปลี่ยนหน้าที่บ่อยจึงยากต่อการประเมิน	1	1.67
5. ด้านค่าตอบแทน		
5.1 ควรให้มีความเหมาะสมกับหน้าที่รับผิดชอบ	8	13.33
5.2 ควรให้เหมาะสมกับภาระทางศึกษา	1	1.67
5.3 ควรปรับค่าตอบแทนให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน	51	85.00

จากตารางที่ 4.24 พบว่า สมาชิกให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน 60 คน เรื่องที่มีความคิดเห็นเพิ่มเติมจำนวนมาก 6 เรื่อง คือ ควรปรับค่าตอบแทนให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันจำนวน 51 คนคิดเป็นร้อยละ 85 ควรให้มีความยุติธรรมและโปร่งใสในการประเมินผลการปฏิบัติงานจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 ควรจัดแสดงขั้นบันไดความก้าวหน้าในอาชีพไว้อย่างชัดเจนจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 45.00 ควรอบรมให้สม่ำเสมอ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 ตามลำดับ ควรให้ตรงกับความสามารถและหน้าที่รับผิดชอบ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 38.33 และควรขัดหลักสูตรเกี่ยวกับงาน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 23.33 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของบริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด สามารถสรุปผลการวิจัย และอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สรุปการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของบริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของพนักงานต่อที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากรของบริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด
- 2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนบุคคลมีผลต่อการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากร บริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด
- 3) เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากรบริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานบริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด จำนวน 585 คน และสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (non-probability sampling) และใช้การเลือกตัวอย่างตามความสะดวก (convenience sampling) ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 237 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม โดยรวมรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปดำเนินงานหาก้าสกิติที่ต้องการ คือ

1. สกิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการอธิบายลักษณะโดยทั่วไปของข้อมูล สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่กำหนดไว้ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Anova) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง ตัวแปรต้น คือ ลักษณะส่วนบุคคล และตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลการของบริษัท ญี่ปุ่นเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวิร์ จำกัด โดยความสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05

การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างด้านเพศ กับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลการของบริษัท ญี่ปุ่นเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวิร์ จำกัด ในด้านต่างๆ ด้วย t-test

การทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่า Cronbach's Alpha ของกลุ่มตัวแปรตามแต่ละด้าน

1.3 สรุปสาระสำคัญจากการวิจัย

1.3.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะบุคคล

- 1) เพศ พบร่วมกับ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายมากกว่าหญิง โดยเป็นชาย จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 และเป็นหญิง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3
- 2) อายุ พบร่วมกับ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 149 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 และ มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5
- 3) ระดับการศึกษา พบร่วมกับ กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด คือ 158 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมา คือ ที่จบต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 และ ที่จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5
- 4) ระดับตำแหน่ง พบร่วมกับ กลุ่มตัวอย่างระดับตำแหน่งพนักงานทั่วไป มีจำนวนมากที่สุด คือ 199 คน คิดเป็นร้อยละ 83.9 รองลงมา คือ ระดับตำแหน่งหัวหน้าทีม จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 และ ระดับตำแหน่งผู้จัดการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8
- 5) อายุงาน พบร่วมกับ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงานระหว่าง 10 ปีขึ้นไป – 15 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 90 คน คิดเป็นร้อยละ 38 รองลงมา คือ อายุงานที่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 และ อายุงานมากกว่า 15 ปี ขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

- 1.3.2 ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคคลการของบริษัท ญี่ปุ่นเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไฮเวิร์ จำกัด

ผู้วิจัยทำการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของบริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชัน ไฮเทค จำกัด พบร่วมกับนักงานที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 237 คน มีระดับความคิดเห็นปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วม กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรระดับมากจำนวน 3 ด้าน คือ การฝึกอบรม ($\bar{X} = 3.45$) การสรรหาและคัดเลือก ($\bar{X} = 3.40$) และ การประเมินผลการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.14$)

1.4 การทดสอบสมมติฐาน

1.4.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรอยู่ในระดับต่ำ ผลการศึกษา พบร่วมกับนักงาน มีความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.15$)

1.4.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ลักษณะส่วนบุคคลของพนักงานที่แตกต่างกัน ทำให้ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรแตกต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะส่วนบุคคลด้าน เพศ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง หน่วยงานสังกัด ไม่แตกต่างกัน และ ด้าน อายุ อายุงาน แตกต่างกัน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

2. อภิปรายผล

ผลจากการวิจัย พบร่วมมีประเด็นที่ความมาอภิปรายได้ดังนี้

2.1 ผลวิจัยลักษณะส่วนบุคคล

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 31 – 40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ระดับตำแหน่งพนักงาน มีอายุงานระหว่าง 10 ปีขึ้นไป – 15 ปี และอยู่หน่วยงานสังกัดฝ่ายติดตั้งและซ่อมบำรุง มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรปานกลาง

2.2 ผลการวิจัยความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร ผู้วิจัยได้อภิปรายในแต่ละด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านการสรรหาและคัดเลือก พบร่วม ความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมาก ซึ่ง สอดคล้องผลการวิจัยของ จีรกรณ์ ปฐมกุลนิธิ (2546) เนื่องจากการสรรหาและคัดเลือกจะ สอดคล้องกับนโยบายของบริษัทที่ต้องพนักงานที่มีความรู้ ความสามารถ โดยมีการประชาสัมพันธ์ มีกระบวนการคัดเลือกใช้หลักคุณธรรม เพื่อที่จะเพิ่มการแข่งขันในธุรกิจ

2.2.2 ด้านการฝึกอบรม พบร่วม ความคิดเห็นระดับเห็นด้วยมาก ซึ่งสอดคล้อง ผลการวิจัยของจีรกรณ์ ปฐมกุลนิธิ (2546) เนื่องจากการฝึกอบรมจะช่วยให้พนักงานมีประสิทธิภาพ

สูงขึ้นเพื่อให้บริษัทบรรลุเป้าหมาย โดยหลักสูตรใช้ในการอบรมมีความสอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่ และควรได้รับการอบรมกันทุกคน

2.2.3 ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ พบว่า ความคิดเห็นระดับเห็นด้วยปานกลาง ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของชัยวัฒน์ พิพย์ประจักษ์ (2548) เนื่องจากความก้าวหน้าในอาชีพมีความชัดเจน พนักงานความก้าวหน้ามีความทัดเทียมกันในตำแหน่งที่เท่ากัน เพื่อที่จะกระตุ้นให้พนักงานทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังรักษาพนักงานที่มีศักยภาพไว้ได้

2.2.4 ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน พบว่า ความคิดเห็นด้วยระดับเห็นปานกลาง ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของจีรภรณ์ ปฐมกุลนิธิ (2546) เนื่องจากการกำหนดเป้าหมายหลักเกณฑ์ ความยุติธรรมมีส่วนร่วมในการประเมิน และหัวหน้าเจ้าการผลในการประเมินจะช่วยเพิ่มสมรรถภาพของพนักงานสูงขึ้น ได้

2.2.5 ด้านค่าตอบแทน พบว่า ความคิดเห็นด้วยระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของชัยวัฒน์ พิพย์ประจักษ์ (2548) เนื่องจากค่าตอบแทนในรูปของตัวเงินเดือนควรจะปรับปรุงให้สอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบัน และควรตั้งอยู่ในหลักเกณฑ์ตามความรู้ความสามารถ เพื่อที่จะคงรักษาพนักงานไว้ได้

2.2.6 ด้านอื่น ๆ พบว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่ต้องการปรับปรุงค่าตอบแทนให้สูงขึ้นตามค่าครองชีพที่สูงขึ้น ทั้งยังต้องการประเมินผลการปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส่มีความยุติธรรม ต้องการให้แสดงความชัดเจนในความก้าวหน้าขั้นบัน្ត ใจอาชีพ ต้องการการอบรมที่สม่ำเสมอต่อเนื่อง ต้องการการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ให้ตรงกับหน้าที่ที่รับผิดชอบ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) ควรจัดให้มีความก้าวหน้าตามขั้นบัน្ត ใจอาชีพให้ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางให้พนักงานมองเห็นความก้าวหน้าในตำแหน่งของตัวเอง เพราะพนักงานจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไปและมีตำแหน่งเป็นระดับพนักงาน หรือช่างเทคนิค ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วจะมีการศึกษาระดับปริญญา ดังนั้นจึงส่งผลทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ทั้งยังต้องปรับปรุงกระบวนการพิจารณาเดือนขึ้น โดยจัดหลักเกณฑ์ให้ชัดเจน สิ่งเหล่านี้จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการทำงาน

2) ควรจัดให้มีการสำรวจข้อมูลในตลาดเพื่อมาเปรียบเทียบพิจารณาปรับฐาน

เงินเดือนของพนักงานในแต่ละตำแหน่งตามความรู้ ความสามารถ ให้สอดคล้องกับตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ จากกลุ่มตัวอย่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง อายุงาน และหน่วยงานสังกัด ต่างเห็นพ้องต้องกัน และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พอใจกับสวัสดิการที่บริษัทจัดให้ดีแล้ว

3) ควรจัดให้มีการฝึกอบรมให้ตรงกับสภาพการทำงาน จากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงานที่ต่างกันกว่า 10 ปี ระดับตำแหน่ง พนักงาน ช่างเทคนิค วิศวกร หน่วยงานสังกัดฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายวางแผนและออกแบบ ฝ่ายคลังสินค้า มีความคิดเห็นพ้องต้องกัน

4) ควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานให้มีความชัดเจน และเป็นธรรม สอดคล้องกับเป้าหมาย จากกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง และ หน่วยงานต้นสังกัด ต่างเห็นพ้องต้องกัน

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานคาดหวังเกินไปทำให้ผลการวิเคราะห์มีการขัดแย้งกันในเรื่องของผลของข้อมูลที่ออกมานำทำให้ไม่สามารถลงไว้ในรายละเอียดได้มากกว่านี้ ครั้งต่อไปควรจะกำหนดหน่วยงานให้แคบลงและเพิ่มปัจจัยของแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อจะทำให้การวิจัยมีความครอบคลุมมากขึ้น และสามารถนำไปปรับปรุงกระบวนการการทำงานได้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานต่อไป

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ธนาเดิศสมบูรณ์ (2546) “ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการ การเงินและบัญชี กรมชลประทาน” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบัตรธุรกิจ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กิ่งพร ทองใบ (2549) “การสร้างและคัดเลือกทรัพยากรมนุษย์” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการ จัดการองค์การและทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 10 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาการจัดการ กิ่งพร ทองใบ (2549) “การประเมินผลการปฏิบัติงานของทรัพยากรมนุษย์” ใน ประมวลสาระชุด วิชาการจัดการองค์การและทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 12 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาการจัดการ กิ่งพร ทองใบ (2549) “การบริหารค่าตอบแทน” ใน ประมวลสาระชุดวิชาการจัดการองค์การ และทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 13 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาการจัดการ จรัมภรณ์ ประดุมบูรณ์ (2547) “Competency การพัฒนาเจ้าหน้าที่ให้เลิศในกระบวนการยุติธรรม ทางปกครอง” ค้นเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2551 จาก http://www.frda.or.th/competency_2html
- จีกรรณ์ ปฐมกุลนิธิ (2546) “การบริหารทรัพยากรมนุษย์ของบริษัทในนิคมอุตสาหกรรมในเขต กรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาบัตรธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผันธนา เจริญศักดิ์ สุกัญญา รัศมีโชค สุพัฒน์ ลังข์สายศริกุล “การสร้างพนักงาน” เอกสาร ประกอบการบรรยาย การจัดการทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 4 และ หน่วยที่ 6 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ชัยวัฒน์ ทิพย์ประจักษ์ (2548) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกำลังดึงดูด ในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัท สามารถเทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ชูชัย สมิทธิ์ไกร (2547) “การสร้าง กำลังดึงดูด และการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร” พิมพ์ครั้งที่ 1 สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ณพชา รัตนวนิชกุล (2547) “ปัจจัยบริหารทรัพยากรบุคคลในห้องผู้ตัด ที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อจากการปฏิบัติงาน ตามการรับรู้ของ

บุคลากรห้องผ่าตัด โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยสุโขทัยราชวิทยาลัยสุโขทัย วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขาวารณสุข สาขาวิชาบริหารสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ณรงค์ศักดิ์ บุญเลิศ (2544) “ค่าตอบแทนทางอ้อม” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการ ทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 6 หน้า 240 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช สาขาวิชาบริหารจัดการ ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2546) “เทคนิคการจัดทำ Job Description บนพื้นฐานของ Competency และ KPI” กรุงเทพมหานคร เอช อาร์ เชนเตอร์ ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2547) “มาตรฐานชัก Competency กันเถอะ” กรุงเทพมหานคร เอช อาร์ เชนเตอร์ พยอง วงศ์สารศรี (2538) “การบริหารทรัพยากรมนุษย์” คณะวิชาการจัดการ สถาบันราชภัฏ สวนดุสิต เพ็ญศิริ ตรีรัตนานุภาพ (2548) “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจกิจกรรมมหาบัณฑิต สาขา วิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช นรกต โภนดดิษฐ์ (2546) “การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ : กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคันทรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช” น้ำในเดือนมิถุนายน จัดโดย บริษัท (มหาชน) จำกัด “รายงานผลการดำเนินงานประจำปี 2549” กรุงเทพมหานคร ราชบัณฑิตยสถาน (2542) พจนานุกรม กรุงเทพมหานคร วิชัย โภสสุวรรณ (2547) “การบริหารทรัพยากรมนุษย์” พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โพธิ์เพชร ศุภชัย yawapraphay (2548) “การบริหารงานบุคคลภาครัฐไทย : กระแสใหม่และสิ่งท้าทาย” พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร บริษัท จดทอง จำกัด สุนิศา พนิจการ “การพัฒนาสมรรถนะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กร” ค้นวันที่ 17 มกราคม 2551 จาก http://www.dopa.go.th/iad/subject/del_compe.doc สุรีย์ คงบูชาเกียรติ (2550) “ความคิดเห็นของสมาชิกที่มีต่อองค์กร สำรองเลี้ยงชีพนักงานบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)” การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๗

รายงานผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

รายงานผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. นายชวัลวิทย์ อิทธิธนกานุจันทร์

ผู้จัดการศูนย์บริการระยอง
บริษัทญี่นาเน็ต อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด

2. นายกิตติ คำรณฤทธิ์

ผู้จัดการศูนย์บริการ โกรราช
บริษัทญี่นาเน็ต อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด

3. นางสาวพนิดา ศรีโพธิ์ทอง

เจ้าหน้าที่ทรัพยากรมนุษย์
บริษัทญี่นาเน็ต อินฟอร์เมชั่น ไฮเวย์ จำกัด

ภาคผนวก ๖

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรของบริษัท ญี่ปุ่นเต็ด อินฟอร์เมชัน ໄไอเวย์ จำกัด

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าอิสระในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น ผู้ศึกษาได้รับความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง และครบถ้วน ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / หน้าข้อมูลที่ตรงกับลักษณะส่วนบุคคลของท่านมากที่สุด

1. 19M6

- չափ հմուտ

2. ອາຍ

3. ระดับการศึกษา

4. ระดับตัวแทน

- พนักงาน ช่างเทคนิค
 จනท. / จනท. เทคนิค วิศวกร
 หน.ทีม / วิศวกรส่วน / ช่างเทคนิคส่วน ผู้จัดการ / วิศวกรแผนก

5. อายุงาน

- น้ออกกว่า 5 ปี 5 ปีขึ้นไป - 10 ปี

10 ปีขึ้นไป - 15 ปี 15 ปีขึ้นไป - 20 ปี

20 ปีขึ้นไป

6. หน่วยงานต้นสังกัด

☐ ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ / บัญชี / การเงิน	☐ ฝ่ายปฏิบัติการติดตั้งและซ่อมบำรุง
☐ ฝ่ายคลังสินค้า / โลจิสติกส์	☐ ฝ่ายการวางแผนและออกแบบ
☐ ฝ่ายการตลาด / การขาย	☐ ฝ่ายความคุณคุณภาพและดูแลระบบ
☐ ฝ่ายคุณภาพ	☐ ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ

**ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ข้อมูลที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด**

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยสุด

ที่	การพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	การสร้างและคัดเลือกบุคลากร					
1	แผนการสร้างและคัดเลือกพนักงานมีระยะเวลาดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบายของบริษัท					
2	การประชาสัมพันธ์เป็นไปอย่างทั่วถึง ทำให้กระบวนการสรรหามีประสิทธิภาพ					
3	กระบวนการสรรหาและคัดเลือกพนักงานมีความโปร่งใสและยุติธรรม					
4	กระบวนการคัดเลือกทำให้ได้พนักงานที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของส่วนงานได้					
5	กระบวนการสรรหาและคัดเลือกทำให้ได้รับพนักงานที่มีความรู้ความสามารถ					
	การฝึกอบรม					
1	แผนการพัฒนาสมรรถภาพบุคลากรมีความชัดเจน และสอดคล้องกับเป้าหมายในแต่ละปีของบริษัท					
2	แผนการพัฒนาบุคคลสามารถสนองตอบต่อความต้องการของส่วนงานได้					
3	หลักสูตรอบรมมีความทันสมัย และทันต่อเทคโนโลยี					
4	หลักสูตรอบรมสามารถเสริมสร้างศักยภาพ และความก้าวหน้าให้แก่พนักงานได้					
5	หลักสูตรอบรมมีความหลากหลาย ที่เหมาะสมกับพนักงานในแต่ละกลุ่มงาน					

ที่	การพัฒนาสมรรถภาพบุคลากร	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ความก้าวหน้าในอาชีพ					
1	นโยบายการวางแผนความก้าวหน้าในอาชีพ และการวางแผน ทศะแทนตำแหน่งในระดับบริหาร มีความชัดเจน					
2	แผนความก้าวหน้าในอาชีพ และแผนทศะแทนตำแหน่งในระดับ บริหาร มีการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม					
3	พนักงานมีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งต่างตามความสามารถที่เท่าเทียม กัน					
4	แผนความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถระบุให้พนักงานทำงานอย่าง เต็มประสิทธิภาพยิ่งขึ้น					
5	แผนความก้าวหน้าในอาชีพในปัจจุบัน สามารถรักษาพนักงานที่มี ศักยภาพไว้ได้					
	การประเมินผลการปฏิบัติงาน					
1	ระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานมีความชัดเจนและเป็นธรรม					
2	การกำหนดเป้าหมายในการการประเมินผลการปฏิบัติงาน มีความ สอดคล้องกับหน้าที่ความรับผิดชอบ					
3	หัวหน้าส่วนงานและพนักงานได้ร่วมกันกำหนดตัวชี้วัดและ เป้าหมายการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกครั้ง					
4	หัวหน้าแจ้งให้พนักงานรับทราบผลการประเมินของตนเองทุกครั้ง					
5	บริษัทได้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานไปปรับปรุงแผนการ พัฒนาบุคลากร เพื่อ เสริมสร้างความสามารถ และผลักดันให้ พนักงานทำงานให้ได้ตามเป้าหมาย					
	ค่าตอบแทน					
1	เงินเดือนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบัน					
2	เงินเดือนที่ได้รับมีความเหมาะสมกับลักษณะงาน					
3	สวัสดิการ เช่น ประกันภัยชีวิต กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนเพื่อ การคุ้มครองสุขภาพ วันลา ค่าเดินทาง ค่าล่วงเวลา มีความเหมาะสม					
4	ค่าตอบแทนสามารถชำระรักษาพนักงานส่วนใหญ่ไว้ได้					
5	ค่าตอบแทนของบริษัท สามารถระบุให้พนักงานทำงานได้เต็ม ประสิทธิภาพ					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. การสรรหาราและคัดเลือกบุคลากร

.....
.....
.....
.....

2. การฝึกอบรม

.....
.....
.....
.....

3. ความก้าวหน้าในอาชีพ

.....
.....
.....
.....

4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....
.....
.....
.....

5. ค่าตอบแทน

.....
.....
.....
.....

6. ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายพิชิต สังข์สัจจธรรม
วัน เดือน ปี	15 มิถุนายน 2516
สถานที่เกิด	ระยอง
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปี 2539
สถานที่ทำงาน	บริษัท ยูไนเต็ด อินฟอร์เมชั่น ไอเวย์ จำกัด
ตำแหน่ง	วิศวกรส่วน